

Polakkerne fortsætter med at optrappe: Atomvåben til Ukraine nu!

Den 13. juni 2022 (EIRNS) – Polens repræsentant i Europa-Parlamentet og tidligere udenrigsminister, nuværende MEP, Radoslaw Sikorski, sagde i et interview med Italiens L'Espresso den 11. juni: "Vesten har ret til at give Ukraine atomspræghoveder, så det kan beskytte sin uafhængighed". Yahoo News rapporterede på engelsk: "Han argumenterede, at Rusland brød betingelserne i Budapest-memorandummet om sikkerhedsgarantier ved at nægte at respektere Ukraines suverænitet og integritet, så atomvåben burde leveres tilbage til Kyiv, selv om ukrainerne frivilligt har skilt sig af med dem." (Budapest-memorandummet" fra maj 1994 er "memorandummet om sikkerhedsgarantier i forbindelse med Ukraines tiltrædelse af traktaten om ikke-spredning af atomvåben" mellem Rusland, USA, Storbritannien og Ukraine. <https://treaties.un.org/doc/Publication/UNTS/Volume%203007/v3007.pdfnr.54421>).

Formanden for det russiske parlament, statsdumaen, Vjatjeslav Volodin, reagerede på sin Telegram-kanal (oversættelse fra russisk) "...Sikorski fremprovokerer en atomkonflikt i midten af Europa. Han tænker ikke på hverken Ukraines eller Polens fremtid. Hvis hans forslag gennemføres, vil disse lande forsvinde, og Europa vil også forsvinde". ...

"Det er på grund af folk som Sikorski, at det er nødvendigt at befri Ukraine, ikke kun fra den nazistiske ideologi, men også at demilitarisere det og sikre landets ikke-atomare status." https://t.me/vv_volodin/483

NATO's vicegeneralsekretær: Ingen garantier til Rusland for at der ikke vil blive placeret atomvåben på finsk og svensk territorium

Den 8. juni (EIRNS) – I faretruende provokerende bemærkninger udtalte NATO's vicegeneralsekretær, Camille Grand, i går, at NATO absolut ikke vil give Rusland garantier for, at der ikke vil blive placeret atomvåben i Sverige og Finland – sidstnævnte deler en 1.300 km lang grænse med Rusland og har ansøgt om at blive medlem af NATO. "Hvert land er frit stillet på det nukleare område med hensyn til at placere eller ikke placere sådanne våben. Vi taler ikke om at opstille nogle principielle begrænsninger for alliansens mulige handlinger", sagde den ansvarlige for NATO til den schweiziske tv-station RTS i et interview, der blev offentliggjort den 7. juni.

Grand, en fransk diplomat, der kom til NATO efter en længere periode som direktør for den rabiat anglofile strategiske tænketank Foundation for Strategic Research (FRS), tilføjede: "Hvert NATO-medlemsland træffer suverænt afgørelse om dette spørgsmål. Og nu er der ikke noget sådant spørgsmål. Men jeg mener ikke, at det i den nuværende situation er nødvendigt at give Rusland nogen garantier med hensyn til vores militære position i regionen."

Han udelod heller ikke Ukraine fra ligningen, og erklærede at

landets optagelse i NATO ikke er på dagsordenen på nuværende tidspunkt, men når konflikten vil være løst, vil Kyiv "selv kunne beslutte, hvordan de ønsker at placere sig i den europæiske sikkerhedsarkitektur."

Rusland har i næsten 30 år gjort det klart, at NATO's ekspansion op til landets grænser, især hvis denne fremrykning omfatter atomvåben, er et {casus belli}.

Schiller Instituttets Dialog mellem eksperter den 26. maj: Politikernes vanvid udgør en trussel om atomkrig

Den 26. maj 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets online konference i dag med titlen "U.S. and European Military and Security Experts Warning: The Insanity of Politicians Threatens Nuclear War", indeholdt præsentationer og udvekslinger mellem fire militær- og strategispecialister fra Frankrig, Italien og USA og med Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche og ordstyrer Dennis Speed. Få timer efter begivenheden var der næsten 2.000 visninger på YouTube.

(https://youtu.be/8Dt9D_D_U4U)

Dagens dialog fulgte efter en drøftelse i går, som Schiller Instituttet i Sverige og Danmark var værter for, og som blev gennemført online, med centrum i København, og hvor deltagerne

omfattede fem talere med hjemsted i denne nordlige region samt også fru LaRouche. Arrangementet den 25. maj havde titlen: "Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke; hvorfor Sverige og Finland ikke bør tilslutte sig NATO".

<https://schillerinstitute.com/blog/2022/05/24/87866/>

Disse to arrangementer er en del af Schiller Instituttets igangværende aktivitetsforløb, der opfordrer kræfter og enkeltpersoner overalt til at mobilisere imod krigens vanvid og for en ny ramme for fred gennem udvikling. Udskrifter og uddrag af begge denne uges konferencer vil blive offentliggjort i det ugentlige EIR, dateret den 3. juni.

Zepp-LaRouche sagde i sine afsluttende bemærkninger i dag: "Slut dig til os som organisator, som en mulighed for at forbedre menneskeheden". I weekenden den 18.-19. juni vil Schiller Instituttet afholde en verdensomspændende dialog i flere etaper for en indledende gruppe af kræfter, der er optaget af at skabe en ny global økonomisk og sikkerhedsmæssig arkitektur. En underskriftsindsamling fra Schiller Instituttet til dette formål, der blev udsendt den 23. februar, har nu omkring 4.500 underskrifter fra alle kontinenter. (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/convoke_an_international_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations)

Zepp-LaRouche fastlagde indledningsvis fokus for dagens knap tre timer lange arrangement: "Enhver politisk overvejelse, der ikke starter med overvejelser om faren for atomkrig, er værdiløs". Hun og de næste talere uddybede derefter forskellige aspekter af, hvordan vi er havnet i denne situation, i samme ånd som et videoklip af Lyndon LaRouche, der pointerer, at "Ingen begivenhed har sin egen årsag... Man må tage udgangspunkt i verden som helhed."

Schiller Instituttets grundlægger skitserede et levende

billede af krigens vanvid, fra aktuelle eksempler på hvem der diskuterer atomvåben som en del af en strategi, der kan "vindes", til historien med dæmonisering af Rusland og Kina som fjenden, imod hvem krig skulle give mening. Derefter præsenterede hun i detaljer tilgangen fra den "Westfalske Fred" som en vej ud af dette. Hun brugte de fem principper for fredelig sameksistens (Panchsheel) fra 1950'ernes periode med national suverænitet. Hun drøftede globale økonomiske og videnskabelige prioriteter, fra behovet for en "global Glass-Steagall" for at gøre en ende på kasinoøkonomien, til relaterede foranstaltninger med nationalbankvæsen til gavn for offentligheden og rigelig kredit til prioriteringer inden for videnskab og teknologi, herunder en "landsby på månen, en by på Mars, interstellar rumfart", som alle kræver et gennembrud inden for fusionsenergi og milliarder af kreative sjæle. Under diskussionen berettede hun, at hun så "en fremvækst af en alliancefri ånd" blandt mange nationer i dag, som afviser bestræbelserne på at indføre det dødbringende globale NATO-verdensherredømme.

General Leonardo Tricarico (pensioneret), tidligere stabschef for det italienske luftvåben, tog hårdt fat på spørgsmålet: "Hvad kan vi gøre for at stoppe denne meningsløse krig?" Han anførte datoer, med nøjagtig dokumentation, om de FN- og endog NATO-vedtægter, der er blevet overtrådt, hvilket har bragt os i denne fare, og udtalte: "I stedet for at hælde benzin på bålet i en krigsfremkaldende hetz, bør vi have forhandlinger" om Ukraine. Det er vores "ufravigelige pligt" at få dette til at ske.

Oberst Richard H. Black (pensioneret), tidligere leder af den amerikanske hærs strafferetlige afdeling i Pentagon og tidligere senator i Virginia, gav en gribende redegørelse for begivenhederne siden det "revolutionære kup" fra 2014, som MI6 og CIA påtvang i Ukraine mod Rusland. Han sagde om vores nuværende situation: "Dette er vores "1914-øjeblik"." Han påpegede, hvor ulovlige, forkerte og farlige personer som

Steny Hoyer (D-MD) er, der udtaler: "Vi er i krig mod Rusland".

Den næste taler, Eric Denécé fra Frankrig, tog fat på dette synspunkt og indledte med at stille spørgsmålet: "Hvordan er dette sket? Jeg er hverken for eller imod Rusland eller Ukraine. Men denne krigsførelse burde aldrig have fundet sted. NATO burde være blevet afviklet ved afslutningen af Den kolde Krig." Denécé er direktør for det franske Center for Efterretningsstudier (CF2R). Han påpegede, at de vestlige nationer, der forsyner Ukraine, er "direkte krigsførende" mod Rusland. Han sagde, at "læren af geopolitik er, at ingen stat kan sikre sine interesser på bekostning af nabostater".

Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og stiftende medlem af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), valgte at indlede med en formaning om at "se under overfladen". Se med hjertet i stedet for kun med øjnene", og derefter brugte han dette til at give en forklaring på de politikere, der fører verden ind i denne katastrofe, idet de handler gennem MICIMATT, et nu berømt begreb af McGovern, som henviser til det militær-industrielle-kongres-efterretningstjeneste-medie-akademia-tænketaank-kompleks.

Spørgsmål fra det internationale publikum, og fra talerne indbyrdes bragte mange punkter frem, herunder Zepp-LaRouches bemærkning om, at politikernes og mediernes "drejebogs"-aspekt, manifesterer sig i en forfærdelig og hadefuld grad i Tyskland og andre steder. I forbindelse med bemærkningerne blev forslaget om en model af "østrigsk karakter" for Ukraine rejst, hvor man anvender neutralitet i forbindelse med håndteringen af de dybtliggende komplikationer, der er involveret.

Oberst Black var fast besluttet på, at vi bør forstå, at hensigten om at fremstille våben ikke virker, medmindre man har fjender, så vi bliver manipuleret med hensyn til, hvem vores fjender er. Folk må gøre sig fri af dette. Når det

drejer sig om Rusland og Kina, må vi “slippe ud af illusionen om, at “de er ude efter os”. Den “eneste aggressor er USA, Storbritannien og NATO”.

Zepp-LaRouche opsummerede situationen i løbet af den afsluttende firepersoners dialog: “Den gamle orden er ved at falde fra hinanden. Det gamle paradigme er dødt.” Tænkende mennesker må overveje, hvad principperne for det nye system burde omfatte. Dette påtvinges os af omstændighederne, fra hungersnød til knaphed, til sygdom og til krig. “Det nye navn for fred er udvikling.”

Introduktion og Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets online-seminar fra Danmark og Sverige den 25. maj 2022

Den 25. maj 2022 (EIRNS) – Her er introduktionen og grundlæggeren af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouches tale ved videokonferencen:

Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke for en styrkelse af geopolitiske blokke:

Hvorfor Sverige og Finland ikke bør tilslutte sig NATO, “Nej” ved folkeafstemningen i Danmark om at tilslutte sig EU’s militær”.

Introduktion ved Michelle Rasmussen, næstformand, Schiller Instituttet i Danmark

Deres Excellencer og diplomater fra mange lande fra fire kontinenter, gæstetalere, medlemmer og venner af Schiller Instituttet, mine damer og herrer!

Velkommen til dette seminar, der er sponsoreret af Schiller Instituttet i Danmark og Sverige, og som også bliver livestreamet på YouTube.

Titlen er: Vi har brug for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke.

NEJ ved den danske folkeafstemning den 1. juni om afskaffelse af EU's forsvarsforbehold
NEJ til Sveriges og Finlands optagelse i NATO

Jeg er Michelle Rasmussen, vicepræsident for Schiller Instituttet i Danmark, og jeg vil være ordstyrer i dag.

Efter starten af krigen i Ukraine er der blevet foreslået et dramatisk skift i forsvarspolitikken i tre af de nordiske lande.

Danmark har den 1. juni en folkeafstemning om at tilslutte sig EU's militære aktiviteter,
og Sveriges og Finlands regeringer ønsker at tilslutte sig Nato.

Vi mener, at det er nødvendigt at diskutere disse spørgsmål på et højere niveau.

Vores hovedtaler, Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, udtalte den 19. maj, at dette er det farligste øjeblik i verdenshistorien.

Der er krig i Europa, og mange eksperter advarer om, at hvis krigen ikke snart bringes til ophør, og der ikke findes en diplomatisk løsning, og hvis de, der går ind for at øge den geopolitiske konfrontation, ikke bliver politisk besejret, kan

krigen eskalere og endog føre til en atomkrig.

Samtidig er verdensøkonomien i krise.

Selv om farerne er store, er der håb, fordi der findes løsninger i form af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, herunder forslag fra den afdøde Lyndon LaRouche, grundlæggeren af vores politiske bevægelse, Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet, om en sikkerhedsaftale efter forbillede af den Vestfalske Fred, kombineret med et øget økonomisk udviklingssamarbejde mellem landene.

Vi har indkaldt til dette møde for at drøfte

—

* Hvad er årsagen til den nuværende ekstremt farlige militære og økonomiske krise?

* Hvorfor en styrkelse af EU's militære enhed med dansk deltagelse og Sveriges og Finlands optagelse i NATO blot vil forværre de geopolitiske konflikter.

* Hvilke principper kan vi anvende til at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur til gavn for alle nationer og befolkninger?

Vi ønsker at sikre, at både farerne og løsningerne er kendt, og at der opbygges en effektiv bevægelse for at stoppe en yderligere optrapning af denne krig og dens økonomiske konsekvenser, og forhindre fremtidige krige og økonomisk ødelæggelse.

På en eller anden måde må menneskeheden skabe de betingelser, hvor krig ikke er en mulighed i denne atomvåbenæra.

Helga Zepp-LaRouche blev introduceret af Michelle Rasmussen, som også var ordstyrer på seminaret.

Den første taler er Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter. Hun er også chefredaktør for Executive Intelligence Review, formand for det tyske politiske parti BüSo

(Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet), og hun var hustru til og nærmeste medarbejder af den afdøde amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche.

Helga Zepp-LaRouche stod blandt mange andre ting i spidsen for en bevægelse for økonomisk udviklings samarbejde mellem øst og vest efter Berlinmurens fald og Sovjetunionens sammenbrud, først kaldet Den eurasiske Landbro eller Den nye Silkevej, der siden blev udvidet til at blive Verdenslandbroen.

Helga, vi er glade for, at du kan tale til os i dag.

{{Helga Zepp-LaRouche:}} God dag, mine damer og herrer: Som Michelle netop har sagt, har jeg erklæret, at vi står over for den farligste krise i menneskehedens historie. Hvorfor siger jeg nu det? Det inkluderer naturligvis to verdenskrige i det 20. århundrede, Cuba-krisen, så det er en stor ting. Den første grund er den mest indlysende; for allerførste gang står vi over for den reelle fare for en global atomkrig, og hvis det nogensinde skulle komme dertil, ville det helt sikkert betyde udslettelse af den menneskelige art.

I den seneste tid er der opstået en illusion om, at en begrænset atomkrig kan udkæmpes og vindes, eller at en langvarig hybrid-atom/konventionel krig kan finde sted. Dette var emnet for en manøvre i januar i år, kaldet "Global Lightning", som havde den antagelse, at man har nogle atombomber, neutronbomber, rumkrig, cyberkrig, og at dette ville fortsætte i ugevis. Nu har den berømte atomvåbenekspert, den tidligere MIT-professor Ted Postol, udviklet alle argumenter for, hvorfor dette er fuldstændig latterligt, hvorfor, hvis man blot bruger et enkelt atomvåben, er logikken i atomkrig, at alle vil blive brugt.

I de seneste måneder, siden krigen i Ukraine startede, har man hørt alle mulige politikere og journalister og alle mulige andre, der har holdt uforsvarlige taler og sagt ting som: "Selv om der er risiko for atomkrig, er vi nødt til at sende

tunge våben til Ukraine. Vi kan ikke lade os afpresse". Eller: "Det vil ikke ske, for ingen ville være så tåbelige at gøre det". Jeg synes ikke, at det er et overbevisende argument.

Den anden grund til at jeg vil påstå, at vi befinder os i den værste krise nogensinde, er, at vi oplever et civilisatorisk sammenbrud, afslutningen på et helt system. Dette har mange aspekter. Vi har en umiddelbar fare for en optrapning af krigen som følge af NATO's nuværende krigspolitik over for Rusland, der er baseret på konfrontation. Vi står over for et hyperinflationært sammenbrud af det vestlige neoliberale finanssystem, som længe har været undervejs, selv før krigen i Ukraine begyndte. Vi står over for en hungersnød i verden, som ifølge FN truer 1,7 mia. mennesker med sult. Det er 20 % af hele menneskeheden. Pandemien er ikke overstået, og alt dette truer med socialt kaos som følge heraf, og dette kaos kan i sig selv true med at kaste verden ud i en krig.

Hvis man lytter til de vestlige medier og alle mulige politikere, skal det hele naturligvis bebrejdes Putin. Han får alle mulige betegnelser lige nu: at han har forvoldt en "uprovokeret angrebskrig", at han er ansvarlig for hungersnøden i verden, at han er årsag til inflationen, osv. Hvis man fremsætter noget som helst argument for de virkelige årsager til den nuværende situation, bliver man straks beskyldt for fake news, man bliver kaldt "Putin-agent", det bliver fordømt som Rusland-propaganda.

Men det har meget lidt at gøre med Ukraine. I virkeligheden handler denne nuværende konfrontation om verdensordenen. Det er en kamp mellem en unipolær verden, som i virkeligheden er et verdensimperium baseret på det "særlige amerikansk-britiske forhold", hvor det angloamerikanske herredømme insisterer på, at kun den såkaldte "regelbaserede orden", som de har defineret, er gyldig, imod en verden hvor Kinas fremvækst og lande, der er associeret med Rusland og Kina, insisterer på deres egen ret til økonomisk udvikling.

Vi befinder os lige nu i det mest usikre øjeblik: Det neoliberale system er ved at bryde sammen. Det er ikke længere stærkt nok til at gennemtvinge sin vilje, men den nye orden er endnu ikke klart defineret. I den officielt tilladte diskussion siges det naturligtvis, at dette er en kamp mellem "demokratier" og "autokratiske regimer". Men hvis man lytter til, hvad visse politikere og folk som Stoltenberg siger, er vi lige nu på vej mod en potentiel total afkobling mellem Vesten samt Five Eyes plus Japan, Australien og Sydkorea over for en del af verden, som omfatter Rusland, Kina, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), BRICS, samt mange lande der nu forsøger at blive en del af BRICS, hvilket er det meste af det globale syd.

Med hektiske udflugter farer Blinken rundt i verden og forsøger at overbevise folk om at slutte sig til "demokratiernes" fraktion. Præsident Biden er lige nu i Asien og forsøger at gøre det samme. Kansler Scholz har for nylig rejst til Afrika, von der Leyen til Indien, alt sammen i et forsøg på at isolere Rusland og Kina, men det virker ikke: Fordi Indien, Indonesien, Brasilien, Egypten, Nigeria, Sydafrika og mange andre ikke ønsker at blive trukket ind i en geopolitisk konfrontation mellem de to parter. Det, vi faktisk oplever, er en reel renæssance for Den alliancefrie Bevægelse.

Vi må ikke overse briternes rolle i lyset af den amerikanske politik, som er "Global Britain", hvilket i virkeligheden er et nyt ord for det Britiske Imperium, som i modsætning til hvad mange tror, kun har ændret form, men ikke dets væsen. Tag f.eks. en artikel af Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Royal United Services Institute (RUSI), som i øvrigt er den ældste officielle tænketank med tilknytning til kongehuset og det britiske militær. De beskriver sig selv som "verdens ældste og førende britiske tænketank inden for forsvar og sikkerhed". De foreslår en "Cuba-krise på steroider", som kunne blive resultatet af Ukraines forsøg på at generobre

Krim, hvilket efter deres mening ville gøre det lettere at løse krigen mellem Ukraine og Rusland. Dette er det forbløffende forslag i denne artikel, som har overskriften: "This War Still Presents Nuclear Risks – Especially in Relation to Crimea", som blev offentliggjort den 20. maj af tænketanken

RUSI.

[<https://rusi.org/explore-our-research/publications/commentary/war-still-presents-nuclear-risks-especially-relation-crimea>]

Chalmers diskuterer, hvordan Rusland kunne blive tvunget ind i en nuklear konfrontation ved at sende stadig mere sofistikerede våben til Ukraine, som det i sidste ende ville trække sig tilbage fra. Chalmers beskriver NATO's strategi i de sidste tre måneder som en strategi, der går ud på at "koge den russiske frø". I husker alle billedet – ifølge historien, jeg tror ikke, at det faktisk er sandt – men ifølge historien, hvis man smider en frø i kogende vand, vil den hoppe ud; men hvis man lægger frøen i gryden, når vandet er koldt, og så langsomt øger temperaturen, ender frøen med at blive kogt, uden at den opdager det. Så han taler om at "koge den russiske frø" ved gradvist at øge "størrelsen og graden af raffinement af de våben, som de har været parate til at levere til Ukraine". På grund af disse våben vil man "i den næste periode se Ukraine tilbagevinde de fleste af Ruslands seneste territoriale gevinster, herunder Kherson og endda Mariupol." Det ville imidlertid ikke give anledning til en atomtrussel, og det ville heller ikke give Ukraine anledning til at bruge disse våben og territoriale vindinger til at ødelægge broer, jernbanehoveder, lagerpladser og luftbaser inde i Rusland. Men hvis Ukraine skulle forsøge at generobre Krim og angribe et "fristende mål", f.eks. broen i Kertj, på nuværende tidspunkt, kunne det føre til en "Krim-missilkrise", mener Chalmers. "En specifik trussel om at bruge atomvåben i forbindelse med Krim ... kunne Putin se som en måde at genoprette noget af sin magtanvendelse på, selv om han (og USA) tvivlede på, om han ville gennemføre en sådan trussel... Hvis en rød linje ikke blev accepteret af Ukraine, kunne Rusland så føle sig nødsaget

til at overveje en række yderligere optrapningsmuligheder, såsom at sætte sine atomstyrker i højere beredskab." De er allerede i beredskab. "Stillet over for alternativet med det sandsynlige tab af Krim, kunne Putin tro, at Ukraine (med USA's opmuntring) sandsynligvis ville blinke først. Det ville være et øjeblik med ekstrem fare, hvor alle parter ville forsøge at forstå hinandens hensigter, selv om de søgte at varetage deres nationale interesser.

"Netop på grund af den fare der ligger i en sådan situation, kunne en atomkrise af denne art gøre det lettere for lederne at indgå vanskelige kompromiser. Forudsat at krigen blev afsluttet og blokaden af Odessa ophævet, kunne Ukraines ledere være villige til at udskyde en løsning af Krim-spørgsmålet. For Putin ville en mislykket invasion og den efterfølgende succes for den ukrainske modoffensiv have været en massiv ydmygelse. Men han ville i det mindste kunne argumentere for, at det russiske strategiske arsenals styrke på et tidspunkt med stor national svækkelse havde haft held til at afskrække NATO's planer om at splitte Rusland op. Dette kunne være nok for begge parter til at undgå det værste resultat af alle."

Jeg mener, at det er fuldstændig vanvittigt! At sige at man skal true med at generobre Krim og derefter sætte alle atomvåben i højeste alarmberedskab, og så kan vi sætte os ned og finde en løsning. Så han kalder det en Krim-cubansk missilkrise på steroider.

Denne politik med at "koge den russiske frø" er ikke begyndt for tre måneder siden, men det har været metoden siden 1990, da James Baker III den 9. februar 1990 lovede Gorbatsjov, at NATO ikke ville bevæge sig en tomme mod øst. I hele Jeltsin-perioden var der en politik, der gik ud på at reducere den tidligere supermagt til en råstofeksporterende nation med Jeffrey Sachs' "chokterapi", og mellem 1991-1994 blev Ruslands industrielle potentiale reduceret til kun 30 %. Der findes en meget vigtig bog af Sergei Glazyev, som beskriver 1990'erne, med titlen {Folkemord: Rusland og den nye verdensorden}, fordi

dette var hvad der blev pålagt Rusland på det tidspunkt.

Putins forbrydelse er, at han forsøgte at omgøre dette og havde en vis succes med det. Svaret var farverevolutioner, regimeskift, humanitære krige, som de 20 år i Afghanistan, hvor der som følge af NATO's og USA's forhastede tilbagetrækning i august nu er 24 millioner mennesker, der sulter i Afghanistan, udsat for COVID, mæslinger, polio, uden tilstrækkelig medicin. Så hvis man havde haft en lige så omfattende tv-dækning af Afghanistan i 20 år, som vi ser det nu med Ukraine hver dag, ville verden måske have været lige så oprevet – eller, måske ikke, for afghanerne er ikke hvide.

Så havde vi Irak-krigen i 2003, hvor Nancy Pelosi offentligt indrømmede, at alle ansvarlige mennesker på forhånd vidste, at der ikke fandtes masseødelæggelsesvåben. Der var Libyen. Hillary Clinton måtte under Durham-undersøgelsen i USA indrømme, at hele grundlaget for Russiagate udelukkende var usandheder. Har man set noget om det i de etablerede medier? Absolut ikke! I hvert fald ikke i Europa. Så var der Syrien. Så var der Maidan-kuppet i 2014, som Victoria Nuland pralede med, og hvor Udenrigsministeriet brugte 5 mia. dollars på ngo'er, og, lad os ikke glemme, Azov-bataljonen, hvor medierne i Vesten nu siger, at der ikke er nogen nazister i Ukraine – men det er et dokumenteret faktum, at det er der.

Som et resultat af denne "kogning af den russiske frø" gennem næsten 30 år, krævede Putin den 15. december juridisk bindende sikkerhedsgarantier fra USA og NATO. Han har ikke modtaget noget svar fra USA eller NATO på de væsentligste krav, kun på våbenkontrol, men det var ikke essensen af det, han anmodede om. Lederen af det russiske sikkerhedsråd, Nikolaj Patrusjev, erklærede, at Rusland ikke havde nogen anden udvej, fordi Ruslands eksistens som stat var truet, da de foretog det, de kalder den "særlige militære operation" i Ukraine. Man kan absolut argumentere for, at Rusland var i en situation, i henhold til FN-pagtens artikel 51, som er et spørgsmål om selvforsvar og ikke om aggression.

Nu står vi over for den sjette udvidelse af NATO i forbindelse med Finland og Sverige. Det er reaktionen, som Stoltenberg endda praler af. Han siger: "Putin ville have mindre NATO, nu får han mere NATO." Så kogepunktet bliver bare øget.

Man må betragte denne vanvittige politik for at fremkalde en Krim-Cuba-krise sammen med en anden britisk politik, som blev afsløret i et dokument fra Henry Jackson Society i 2020, som de igen har anbragt på forsiden af Henry Jackson Societys hjemmeside, hvilket betyder, at det er den igangværende politik fra denne tænketank. Det er en rapport, der skitserer en strategi for at bruge den berygtede "Five Eyes"-alliance – Storbritannien, USA, Canada, Australien og New Zealand – som et instrument til at gennemtvinge Vestens afkobling fra Kina. Denne rabiate anti-russiske, anti-kinesiske neokonservative tænketank drives af den britiske efterretningstjeneste, bl.a. gennem den tidligere MI6-chef Sir Richard Dearlove, som er den primære hjerne bag Russiagate, der blev fuldstændig miskrediteret som en løgn, og han var en af stifterne af Henry Jackson Society og er en af dets ledere i dag.

Så selv forsøget på at afkoble Kina fra det internationale system kunne, før det gennemføres, detonere en økonomisk atombombe over hele verdensøkonomien. Kina er ikke blot verdens største handelsmagt: Det skaber i øjeblikket den højeste videnskabelige og teknologiske udviklingstakt på planeten, en produktiv kraft, som landene i udviklingssektoren og de sammenstyrtende vestlige nationer har hårdt brug for, hvis de vil overleve. Men en egentlig atomkrig kan også blive resultatet, for en del af Henry Jackson Societys strategi er at opbygge forbindelser med Taiwan, der fører til dets adskillelse fra Kina. Kina har gjort det helt klart, at det vil reagere med overvældende militær magt på ethvert forsøg på at adskille Taiwan fra resten af Kina. Dette er lige så farligt som et NATO-støttet Ukraine, der forsøger at generobre Krim. Så, præsident Biden begik den bommert i sit svar til en

journalist på sin rejse til Japan for nylig, adspurgt: "Ville USA forsvare Taiwan militært?" Biden svarede igen: "Ja." Og han måtte endnu en gang blive korrigeret af Det Hvide Hus.

Kineserne har allerede skrevet i deres lederartikler, at dette ikke er en "bommert", men et signal om USA's virkelige hensigt. Og Chas Freeman, der var assisterende forsvarsminister for internationale sikkerhedsanliggender, og den officielle oversætter for præsident Nixon på hans rejse til Kina i 1972, samt en karrierediplomat, advarede og kaldte det en kolossal fejltagelse af Biden at have lavet en så tåbelig udmelding.

Præsident Biden er i øjeblikket fortæller for netop disse britiske strategier på sin nuværende rejse til Asien. Lige efter at have fejret udvidelsen af NATO skal Biden afsløre en storslået økonomisk rammeaftale, Indo-Pacific Economic Framework (IPEF) som højdepunkt på sin rejse under sit stop i Japan. Den nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan erklærede onsdag den 18. maj uden omsvøb, at budskabet i IPEF er, at "demokratier og åbne samfund i verden står sammen om at forme reglerne for fremtiden". Vi tror, at dette budskab vil blive hørt overalt. Vi tror, at det vil blive hørt i Beijing."

52 amerikanske senatorer sendte Biden af sted på sin rejse med instrukser om, at Taiwan skulle indlemmes som et af de "lande", der deltager i IPEF, hvilket helt klart ikke er acceptabelt set fra Kinas side, fordi det er en overtrædelse af Et-Kina-politikken.

Nu er der netop i dag, hvis man åbner medierne, hvis man ser på tv eller aviser, en kæmpestor skandalehistorie om billeder fra de påståede arbejdslejre i Xinjiang, der blev "undersøgt" af en gruppe internationale medier, hvor 1 million uighurer skulle være blevet tortureret, slået i arbejdslejre, tvangsarbejde osv. Naturligvis udbrød vores såkaldte udenrigsminister, Annalena Baerbock (Tyskland), straks et

ramaskrig og krævede en transparent afklaring af beskyldningerne. Opfordringer om at alle forbindelser med Kina skal afbrydes – efter at forbindelserne med Rusland er blevet afbrudt – og at al handel med Kina skal stoppes, lad os nu se realistisk på det: Kina var i 2021 den tredjestørste partner for EU's vareeksport, 10,2 %, og den største partner for EU's vareimport, 22,4 %; for Tyskland var Kina den største handelspartner for varer i 2021 med et handelsvolumen på over 245 mio. At skære ned på dette ville betyde totalt økonomisk selvmord, hvilket allerede er ved at ske med forbindelserne med Rusland.

Hvad er kilden til denne utrolige historie? Ifølge {Frankfurter Allgemeine Zeitung}, en af de førende aviser i Tyskland, er alle fotos og data blevet stillet til rådighed af Adrian Zenz, en tysk antropolog og mangeårig observatør af Xinjiang. Nu hævder denne Adrian Zenz, at han har fået alt dette fra en "unavngiven kilde", som havde adgang til cyber, cyberkrigsspionage og hvad ved jeg. Det er en meget tvivlsom observation. Men Adrian Zenz er ikke en ukendt person: Bloggen, The Grayzone, og de meget respekterede undersøgende journalister Ajit Singh og Max Blumenthal skrev allerede i 2019, efter at han var kommet med en lignende historie om folkemord i Xinjiang, artikler om, at Zenz er en "højreekstremistisk fundamentalistisk kristen, der er imod homoseksualitet og ligestilling mellem kønnene, støtter "bibelsk prygl" af børn, og tror at han er "ledet af Gud" på en "mission" mod Kina.", fordi dommedag er nær, og opkomsten af antikrist også er på vej. Han er helt ude i hampen og siger, at der er folkemord i Xinjiang, på grund af et sammenbrud i uighurernes demografiske kurve, og Lyle Goldstein, der er professor ved Naval War College i USA, siger, at en sådan udtalelse er "latterlig i en sådan grad, at den er provokerende over for dem, der mistede slægtninge i Holocaust".

Der er rigeligt bevis for, at der ikke er tale om noget

“demografisk sammenbrud” blandt uighurerne i Xinjiang: Tværtimod. Der er en undersøgelse fra 2019 i det britiske medicinske tidsskrift {Lancet}, som omhandler en massiv forbedring af den forventede levealder blandt uighurerne, en demografisk vækstrate, som er meget højere end hos Han-kineserne, en forbedring af mødres sundhed, faldende børnedødelighed, og alt dette repræsenterer “en bemærkelsesværdig succeshistorie”.

Zenz' såkaldte vidnesbyrd kommer fra eksil-uighurere, som er blevet kultiveret af det amerikanske udenrigsministerium. Zenz har været medlem af Victims of Communism Memorial Foundation i Washington, D.C., som er en højreorienteret lobbygruppe, der er affødt af National Captive Nations Committee. Det er en meget, meget interessant forbindelse, for den blev grundlagt af den ukrainske nationalist Lev Dobriansky, som står i spidsen for denne institution, hvis medformand var Yaroslav Stetsko, som var leder af OUN-B-militsen, som er den nazistiske gruppe, der kæmpede sammen med de tyske nazister under besættelsen af Ukraine under Anden Verdenskrig. Stetsko og hans kone havde en bopæl i München i hele efterkrigstiden og ledede derfra den “Anti-bolsjevikiske Blok af nationer”. Efter hans død rejste fru Stetsko til Ukraine og genopbyggede OUN-B, Bandera-organisationen, i traditionen fra Stepan Banderas ideer. Se, det er nu en direkte forbindelse til dette apparat, som var stærkt ledet af de vestlige efterretningstjenester – Bandera selv blev medlem af MI6 i 1947, og BND i München havde et tæt, i det mindste “kendskab” til disse mennesker (for at sige det mildt).

Zenz blev også indsat af Jamestown Foundation, en neokonservativ tænketank i Washington D.C., der blev grundlagt af CIA-direktør William Casey, som en kanal for udenrigsministeriel til at betale sovjetiske dissidenter.

Hvis Tyskland eller andre europæiske nationer falder for denne efterretningsoperation, som er præcis det, som Henry Jackson Society talte om, nemlig “Five Eyes” på arbejde, hvis de

følger dette, vil det være et totalt økonomisk selvmord. Nu er selv Henry Kissinger i en alder af 99 år mere fornuftig, og i Davos udtalte han, at verden højst har et tidsrum på to måneder til at afslutte krigen i Ukraine gennem forhandlinger, og han appellerede til Ukraine om at gå med til et territorialt kompromis for at opnå fred.

På Schiller Instituttets konference den 9. april præsenterede vi en helt anden tilgang: Der er et alternativ til den fuldstændige afkobling mellem de såkaldte "demokratier" og det Globale Syd på den anden side. Det nye system er allerede ved hastigt at udvikles. Der er mange lande, som på det nylige udenrigsministermøde i BRICS, ønsker at være en del af dette: Argentina, Indonesien, Egypten, Nigeria og mange andre. Vi har BRICS i udvidet form, vi har Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), næsten alle organisationer i det Globale Syd, som ønsker at blive en del af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som grundlæggende er en kombination af det kinesiske Bælte- og Vej-Initiativ samt to andre forslag fra præsident Xi Jinping: Det Globale Udviklings Initiativ og det Globale Sikkerheds Initiativ, som aktivt er ved at blive gennemført.

Nu har vi behov for en sådan konference om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra Den Westfalske Fred. Den Westfalske Fred var en erkendelse fra alle krigens parter om, at hvis de fortsatte krigen, ville ingen være tilbage til at nyde sejren, fordi de alle ville være døde. Derfor udviklede de princippet om, at enhver fred skal være baseret på den andens interesser. Sikkerhedsinteresserne for alle lande på planeten, hvilket i dag ville betyde en sikkerhedsarkitektur, der i høj grad inddrager Rusland og Kina. En sådan konference skal adressere årsagerne til så stor en krigsfare: For det er ikke nok på nuværende tidspunkt at være imod krigen. Man er nødt til at løse det problem, at det neoliberale finanssystems sammenbrud er i gang.

Lyndon LaRouche har den usædvanlige fortjeneste, at han forudså det, der sker i dag, den nuværende krise, allerede i august 1971, da Nixon afsluttede det gamle Bretton Woods-system, ved at erstatte systemet med faste valutakurser med et system med flydende valutakurser, og LaRouche forudsagde dengang, at hvis man fortsatte på den vej, ville det føre til en ny depression, fare for en ny krig og fascisme. Det er præcis, hvor vi er i dag.

LaRouche foreslog fire love til at løse krisen. Det første skridt, et globalt Glass-Steagall-bankopdelingsystem, skal gøre en ende på kasinoøkonomien. Der skal være kapital- og valutakontrol for at forhindre den spekulative manipulation af valutaer, som vi lige nu ser i store dele af verden.

Hvert land skal have en nationalbank for atter at gøre skabelse af kredit til et anliggende for den suveræne regering i Alexander Hamiltons tradition og ikke for private bankfolk. Derefter skal disse nationalbanker være forbundet gennem et kreditsystem, som giver langsigtet kredit med lav rente til reelle investeringer i den fysiske økonomi.

Den fjerde lov består af, at vi skal have et forceret program for fusionsteknologi, som i den seneste periode har gjort utrolige fremskridt, og den kommercielle anvendelse af den er umiddelbart forestående. Vi har brug for en massiv forøgelse af verdensøkonomiens produktivitet, for alene det faktum, at 1,7 milliarder mennesker er truet af sult, at 2 milliarder mennesker ikke har rent vand, er beviset på, at det nuværende produktivitetsniveau er faldet langt under det niveau, der er nødvendigt for at opretholde den nuværende befolkning i verden på 8 milliarder mennesker.

Der skal være et internationalt samarbejde, ikke kun om fusionsteknologi, men også om rumteknologi og rumfart, for det udgør den videnskabelige og teknologiske spydspids i dag.

Vi står lige nu over for en situation, hvor de førende

regeringer og institutioner er udfordret: Er vi i stand til at løse verdens problemer, er vi i stand til at løse de problemer, der truer menneskehedens eksistens, eller er vi ikke i stand til at løse dem? Schiller Instituttet har i mere end 30 år foreslået først Den Eurasiske Landbro, Den Nye Silkevej, og i 2013 foreslog vi "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen". Vis venligst diasbilledet: Dette er en plan for, hvordan vi kan overvinde verdens fattigdom, hvordan vi kan udrydde underudvikling for altid, og hvordan vi kan skabe et nyt, moderne globalt sundhedssystem for alle lande i verden, hvilket er den eneste måde, hvorpå vi kan overvinde gamle og nye sygdomme, denne pandemi og truende nye pandemier.

Det er bestemt muligt, og det er visionen om, hvordan verden vil se ud om nogle få år, hvis vi i øvrigt undgår den nuværende fare for atomkrig. Udviklingen af infrastruktur, der forbinder alle kontinenter, er den naturlige måde, hvorpå infrastrukturudviklingen vil fortsætte, forudsat at der er fred. Jeg mener, at det er noget, vi skal sætte på dagsordenen til diskussion, og grunden til, at man trods den utrolige fare kan være optimistisk, er, at vi er den menneskelige art, vi er i stand til at ræsonere, og vi er ikke barbarer.

Mange tak.

Rasmussen: OK, we have 10 minutes now questions to Helga. We have a question from Jens Jørgen Nielsen, one of our speakers.

Jens Jørgen Nielsen: Thank you for a very good presentation. I essentially agree with you. I have one question. As you may know, I live in Denmark, where we will have a referendum in a week's time, about the European Union: We are discussing in our country for the time being, the role of the European Union and whether it should have an army, how should we have security. I would like a few words: How do you think about the European Union in this context? Because I am somehow skeptical, but I would like to hear your opinion on the

European Union and the development right now of the European Union in this context? And also specifically the question of the European military arm, which is the subject of referendum? And the policy toward Ukraine and Russia?

Zepp-LaRouche: When there was a referendum about the EU Constitution in France and Holland 2005, which was defeated, because the majority voted against it. And then they shifted it to the Lisbon Treaty, because by not calling it a "constitution" but by calling it a "treaty," it did not require a vote. So this was decided in great secrecy, but we were extremely closely watching it at the time. And if you look at the Charter of the EU as it was agreed upon in Lisbon in December 2007, it is practically interwoven with NATO, in such a degree that the Article 5 of NATO practically also involves the EU. In other words, when you join the EU, you are practically also part of whatever NATO does. And the character of NATO has also dramatically changed, in the last 30 years, after the collapse of the Soviet Union.

In the time of the Soviet Union, it was a defensive apparatus against the Warsaw Pact. But in the recent period, it has turned into a completely anti-Russian Russophobe alliance, and therefore, when, in November 2013, when the Ukraine government under Viktor Yanukovich refused to join the EU Association Agreement, it was clear that if Ukraine would join the EU, it would give NATO access to the Black Sea, and that is why he opted out in the last moment.

So, I think that that is an important thing to keep in mind. And the fact that Ursula von der Leyen is at the forefront of all of the policies which I described as British, in my various examples, such as the fight of so-called democracies and so-called autocratic regimes, when she is talking about that every day: She went to India talking like that.

I think the present EU has completely lost touch with the interest of its member-states. I think they have become a

gigantic waterhead of a bureaucracy in Brussels which makes for the most part completely ridiculous decisions and orders and rules which are absolutely contrary to the interest of the member countries. And I actually have called for Germany to move out of the EU, because we don't need a bureaucracy to have a unified Europe! We could have a Europe of the Fatherlands, in the spirit of Charles de Gaulle! We could work together for a joint mission to contribute to shaping a new world order in a positive way: We could do that by having national sovereign governments just working together. You don't need this bureaucracy. That is my view, and I would just advise anybody who has an interest in their own sovereignty to not join this colossus.

Rasmussen: Elena, why don't you ask your question now?

Elena: Thank you so much. I find everything that Madam Helga said very, very interesting. And of course, at the moment, as I am very interested in the situation between Ukraine and Russia, my optimistic feeling is that Russia is going to come to a solution with Ukraine. Because as I have heard today, Putin has been somehow winning in the territories. So most likely something good will happen.

However, I think what Madam said is so beautiful, I would like to have something to read if possible. Because my connection was not very good, and I was not able to hear well. However, I would be very grateful if Madam could let me have what she said in a written form, that I can read and study. And I can write an article about what she has said, what are the goals of this new architecture and let other people to know about it.

Rasmussen: Elena we will have a transcript of Helga's comments, and we can send those to you and all the participants. And also the video of this conference will be available to send around.

We have one more questioner, Kwame. We can take a short question.

Kwame: I'm a Swede. Thank you for a nice presentation. My question, because I don't know: Would you say that China is united and in full control of the Chinese Communist Party? Or, are there some Chinese oligarchs that have good connections with their American counterparts? As for they send some money into the [inaud 51:09] laboratory, maybe to somehow get them connected to the globalists in the Western hemisphere. So, my question is, does the Chinese Communist Party have full control of the country?

Zepp-LaRouche: I would say, absolutely yes. And I just should say something, because right now, when you say "Communist," some people fall completely into a coma and have hysterical outbursts. I mean, the Communist Party of China is, in my view—and I don't even think that they would agree with that—but I think they're 90% Confucian, in the tradition of the ancient Chinese traditions and philosophy, which influenced Chinese policy for more than two millennia. And naturally, there is an element of Marxism and communism, but it's a meritocracy.

The way people look at the CPC in the West is completely uninformed, and I can only—my best way of answering is that I was in China for the first time, in 1971, in the middle of the Cultural Revolution, and I could travel around in Shanghai, Tientsin, Qingdao, Beijing, I could visit the countryside: And I saw a country which was really distraught! People were poor, the conditions were very terrible. The beautiful garden of the Summer Palace had been painted all red by the Revolutionary Guards. In any case, this was 51 years ago, and when you go to China now, it is so developed! They have 40,000 km of fast train system, of which nobody in the United States or Europe can even dream, because we have nothing like that! China has made an incredible development: 850 million people have been lifted out of poverty. And I could say many, many more things.

Deng Xiaoping coined the term “judging truth from facts.” And if you look at the facts of the gigantic development of China in the last 40 years, in particular, then this Communist Party has done something right. And if you travel to China, and study Chinese history, and meet people in all ranks of life, professors, students, people living in the countryside, other professions, you go to restaurants, and you see how people live, you find a population which is primarily content. They’re optimistic: They’re not like the Europeans and they’re for sure not like the Germans, who are completely pessimistic, and think nothing can function and you can’t do anything anyway. No. That is not the view in China. They are optimistic; they have, to a very large extent, trust in the government. And I think that the Chinese model, which the West is now regarding as a big competitor and threat, the Chinese model is doing something right, which the West is not doing right! And rather than opposing it, we should go to the Five Principles of Peaceful Coexistence, and say: We should respect each other, even if the other one has a different social system, and even if the other one has a different way of doing things, according to their history, and their tradition. And I think then, we can absolutely peacefully live together. And that is my stated view, and I think all the slanders about China are really absolutely unfounded, and in particular, this present campaign by this very dubious Adrian Zenz, we should squash before it really takes hold.

Rasmussen: All right, thank you very much Helga! We really appreciate your very in-depth discussion.

Det britiske monarki offentliggør en strategi: Driv Rusland til atomtærsklen på grund af Krim, indled "afkoblingskrig" mod Kina

Den 21. maj (EIRNS) – To artikler offentliggjort i den seneste uge fra velkendte bastioner af britisk imperialisme burde ryste en i sin grundvold.

Først: Forslaget fra vicegeneraldirektøren for Royal United Services Institute (RUSI), Malcolm Chalmers, om at et direkte atomopgør mellem USA og Rusland – en "Cuba-krise på steroider" om Krim – kunne gøre det "lettere" at afgøre krigen mellem Rusland og Ukraine.

Chalmers skitserer, hvordan dette opgør kan finde sted. Han foreslår, at Ukraine, opmuntret af NATO's strategi for at "koge den russiske frø" – overdrages stadig mere sofistikerede våben i stadig større omfang – kunne forsøge at genvinde Krim, sådan som det har ønsket siden 2014. Rusland kunne betragte det som en eksistentiel trussel og presse Vladimir Putin til at sætte Ruslands atomvåben i højeste beredskab, og true med at anvende dem. "Det ville være et øjeblik med ekstrem fare," erkender Chalmers, men "netop på grund af den fare der ligger i en sådan situation, kunne en atomkrise af denne art gøre det lettere for lederne at indgå vanskelige kompromiser."

Tror man ikke, at nogen politiker kunne være så sindssyg? Læs selv Chalmers' artikel den 20. maj, "This War Still Presents Nuclear Risks – Especially in Relation to Crimea". Når man læser den, så tænk på at RUSI, som Royal Institute er kendt som, har været den britiske kronens vigtigste tænketank for

forsvarsanliggender, siden det blev grundlagt i 1831 af hertugen af Wellington. Det er ikke et ubetydeligt foretagende, som ingen lytter til. RUSI praler med at "have været i centrum for politik og tænkning om forsvar og sikkerhed fra det britiske imperiums opkomst til dets transformation og opløsning [sic], gennem begge verdenskrige og Den Kolde Krig". (<https://rusi.org/explore-our-research/publications/commentary/war-still-presents-nuclear-risks-especially-relation-crimea>)

Seks dage forinden offentliggjorde Henry Jackson Society i London en rapport, der skitserede en strategi for at bruge den berygtede "Five Eyes"-alliance, bestående af Storbritannien, USA, Canada, Australien og New Zealand, som instrument til at gennemtvinge Vestens økonomiske afkobling fra Kina. Denne rabi-anti-russiske og anti-kinesiske neo-konservative tænketank ledes af den britiske efterretningstjeneste, bl.a. gennem den tidligere MI6-chef, Sir Richard Dearlove (som er berygtet for "Russiagate"), der var en af grundlæggerne af HJS og er en af dens ledere i dag.

Selve forsøget på at afkoble Kina fra det internationale system kunne, før det er fuldent, detonere en "økonomisk atombombe" over verdensøkonomien. Kina er ikke blot verdens største handelsmagt. Kina har i øjeblikket den højeste vækstrate for videnskabelig og teknologisk udvikling på planeten, en produktiv kraft, som udviklingslandene og de vestlige nationer, der er ved at bryde sammen, har hårdt brug for for at overleve.

En regulær atomkrig kunne også blive resultatet. En del af HJS' strategi er at opbygge forbindelser med Taiwan, der skal føre til dets løsrivelse fra Kina. Kina har gjort det helt klart, at det vil reagere med overvældende militær magt på ethvert forsøg på at adskille Taiwan fra Kina. Dette er lige så farligt som et NATO-støttet Ukraine, der forsøger at generobre Krim.

Præsident Joe Biden er i øjeblikket fortaler for netop disse britiske strategier på sin nuværende rejse til Asien. Biden, der netop har fejret NATO's udvidelse, skal afsløre et storslået "Indo-Pacific Economic Framework" (IPEF) under sit stop i Japan, som højdepunktet på rejsen. Den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, udtalte onsdag den 18. maj uden omsvøb, at budskabet i IPEF er, at "demokratier og åbne samfund i verden står sammen om at forme reglerne fremover... Vi tror, at dette budskab vil blive hørt overalt. Vi forventer, at det vil blive hørt i Beijing." 52 amerikanske senatorer sendte Biden af sted på sin rejse med instrukser om, at Taiwan skulle inddrages som et af de "lande", der deltager i IPEF.

Dette er vanvid, og det må stoppe. For tre måneder siden foreslog Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche, det eneste brugbare alternativ til økonomisk og militær atomar ødelæggelse: indkaldelse til en international konference, hvor alle verdens nationer mødes som ligeværdige, for at nå til enighed om de principper, der skal danne grundlag for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, for at sikre freden, ligesom den Westfalske Fred gjorde en ende på 100 års krig i 1648. Den 18.-19. juni afholder Schiller Instituttet endnu en af de konferencer, som det har organiseret, med deltagelse af folk fra hele verden, med henblik på at drøfte hvordan dette westfalske system kan realiseres.

Helgas mand og politiske partner, den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche, var længe fortaler for det samme. I en webcast den 6. september 2006 forklarede han, hvorfor "der ikke er noget alternativ til en Westfalsk Fred":

"Mennesket er ikke et dyr. Derfor ligger menneskets grundlæggende interesse i den form for adfærd, som ikke er dyrisk: den adfærd der består i at skabe noget. En søgen efter udødelighed. En søgen efter at hæve sig over bestialitet. En søgen efter fremskridt og gavn. Så derfor, hvad man giver folk

er muligheden for at forbedre sig selv. Man fremmer deres forbedring, deres selvforbedring, og det er grundlaget for ens samtykke.

“Alternativet til en westfalsk tilgang er en hobbesiansk tilgang (efter Thomas Hobbes *-red.*), som fører til evig konflikt... Den Westfalske Fred fungerede af én grund: på grund af et lederskab, et initiativ, til at afslutte en krig, som ingen kunne afslutte....

“Vi er kommet til en periode i verdenshistorien – se, vi er ved at afslutte krigen! Man kan ikke længere føre krig på denne planet! Man kan være nødt til at forsvare sig selv på en krigslignende måde, men man bruger ikke krig som et politisk instrument! Hvilket er hvad briterne og USA gør – brugen af krig som et politisk instrument! ...

“Kan ren ødelæggelse, som er den eneste form for krigsførelse, der er mulig nu, – kan det være en kilde til sejr, en kilde til en sejrrig hensigt? Det kan man aldrig opnå. Så derfor er den eneste politik, den politik der er baseret på gensidige interesser, den westfalske politik.

“Den westfalske politik er et spørgsmål om den naturlige moralske lov...”

Amerikanske “guder fra Olympen” udsteder ordrer til krig og ødelæggelse;

BRICS mobiliserer på vegne af menneskeheden

Ikke korrekturlæst

Den 20. maj (EIRNS) – Der er stadig stærkere beviser for sandheden i Helga Zepp-LaRouches advarsel om, at vi i øjeblikket, lever i den “største fare i menneskeheds historie”. Verden er klart opdelt i to diametralt modsatte kræfter. De kan beskrives på forskellig vis: De anglo-amerikanske oligarker, der forsøger at redde et bankerot finansielt system, som svømmer i en sump af ubetalelig gæld på ca. 2 trillioner dollars, kan lide at betegne splittelsen som “demokratierne mod autokratierne”.

Helga Zepp-LaRouche bemærkede for nylig, at det i virkeligheden er de tidligere koloniherrer imod deres tidligere kolonier, selv om Rusland ikke hører til nogen af de to kategorier. På et møde mellem BRICS’ udenrigsministre torsdag den 19. maj blev situationen beskrevet på en noget anden måde: USA repræsenterer ikke udviklingslandenes interesser, sagde den kinesiske Udenrigsminister Wang Yi på mødet, “men BRICS er talerør for et stort antal udviklingslande, der repræsenterer 40 % af verdens befolkning og 20 % af det globale BNP. Sammenslutningen er derfor godt rustet til at repræsentere de nye vækstøkonomiers interesser.” Dette blev demonstreret ved deltagelsen i det tilknyttede møde i “BRICS PLUS” bestående af Argentina, Egypten, Indonesien, Kasakhstan, Nigeria, U.A.E., Saudi-Arabien, Senegal og Thailand.

I dette lys er det værd at gentage til orientering for den uddøende race af vestlige oligarker, der tordner om deres “regelbaserede orden”, at ikke et eneste land i det globale syd har støttet det anglo-amerikanske sanktionsregime mod Rusland. De, der støtter dem, omfatter kun den engelsktalende

union af "Five Eyes", deres aktiver i Europa, og i Asien udelukkende Sydkorea, Japan og Singapore – dvs. ingen afrikanske nationer, ingen ibero-amerikanske nationer og kun de tre nævnte asiatiske lande. Det Globale Syd er langt mere interesseret i Bælte- og Vej-Initiativets udviklingsorientering, end i det transatlantiske kartels forrykte ønske om global krig.

Dette kartel tror stadig, at disse såkaldte guder fra Olympen hersker over de menneskelige "untermenschen", som skal adlyde alle deres ordrer, og acceptere deres ord som sandhed. På et møde i FN's Sikkerhedsråd i denne uge om den globale fødevarekrise talte udenrigsminister Tony Blinken på vegne af disse falske guder og bemærkede måske ikke, at Olympen er ved at smuldre under hans fødder. Blinken gav Rusland, Rusland, Rusland, Rusland skylden for alle problemer i verden, som, ifølge ham, sulter verden, bruger sult som et redskab i krig mod menneskeheden, begår krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, blokerer Ukraines havne og så videre og så videre.

Den russiske ambassadør ved FN, Vassily Nebenzia, svarede imidlertid med en stærk dosis virkelighedssans og med den nødvendige ironi. Nebenzia kaldte Blinkens beskyldninger for "absolut bedrageriske". Faktisk, hævdede han, afslører USA's beslutsomhed med hensyn til at "knække rygraden" i den russiske økonomi gennem sanktioner og proxy-krigen i Ukraine kun "jeres tvangsmæssige ønske om at skyde jer selv i benet – eller rettere begge ben", hvilket ødelægger de vestlige økonomier i et eskalerende tempo, "hvilket I bliver nødt til at forklare jeres skatteydere og vælgere". Han tilføjede: "I holder bogstaveligt talt hele udviklingsverdenen som gidsel og driver den mod hungersnød. Uanset hvad I måtte sige, er det jer og kun jer, der kan ændre dette."

Ambassadøren bemærker, at Rusland, der er pålagt 10.000 sanktioner, ikke desto mindre vil have en rekordhøst af hvede – 25 millioner tons, der er til rådighed for eksport fra den

1. august og frem til årets udgang gennem Novorossiysk-havnen, med en potentiel gødningseksport på 22 millioner tons. "Men hvis I ikke ønsker at ophæve de sanktioner, I har valgt at indføre, hvorfor giver I os så skylden for fødevarekrisen? Hvorfor skal de fattigste lande og regioner lide under jeres uansvarlige geopolitiske spil?"

Schiller Institutttet afholder to internationale møder i næste uge for at tage fat på det vanvittige i "Global NATO's" provokationer mod Rusland og Kina, som truer med en nært forestående atomkonfrontation, der kan udslette menneskeheden.

Den svenske og danske afdeling af Schiller Institutttet, vil organisere et arrangement med titlen "Vi har brug for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, ikke en styrkelse af geopolitiske blokke" onsdag den 25. maj.

Torsdag den 26. maj vil oberst Richard Black, den tidligere CIA-analytiker Ray McGovern, Helga Zepp-LaRouche og en eller flere europæiske pensionerede generaler tale: "Amerikanske og europæiske militær- og sikkerhedseksperter advarer: Politikernes vanvid truer med atomkrig".

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche den 19. maj
2022:**

Dette er “det farligste øjeblik” i menneskehedens historie

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger. Velkommen til vores ugentlige strategiske dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Institutet. I dag er det torsdag den 19. maj 2022.

Helga, det virker som om der dagligt lanceres yderligere en omfattende provokation mod Rusland, idet Biden-administrationen, medlemmer af begge partier i Kongressen, regeringerne i NATO-landene i Europa, alle bevæger sig tættere på at overskride endnu en rød streg, som er trukket af præsident Putin og hans sikkerhedsfolk. Denne uge begyndte med, at regeringerne i Finland og Sverige meddelte, at de havde til hensigt at tilslutte sig NATO. Hvordan reagerer Rusland på dette, og er man ikke klar over, at dette er et skridt i retning af at gå direkte imod de røde streger, som præsident Putin har fastlagt?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at de er fuldstændig ligeglade. Der er ingen trussel mod Sverige og Finland. Enhver, der tror at russerne er ved at rykke ind i disse lande, er helt hen i vejret. Dette er den sjette NATO-udvidelse mod øst. Vi skal huske, at Putin den 15. december havde krævet bindende retssikkerhedsgarantier af USA og NATO for, at NATO afstår fra kontinuerligt at bevæge sig østpå, at Ukraine ikke bliver medlem af NATO, og at der ingen offensive våbensystemer vil blive placeret ved Ruslands grænse. Jeg mindes, at det var den tidligere chef for det italienske luftvåben, general Leonardo Tricarico (pensioneret), der netop erklærede, at denne sag med Finlands og Sveriges NATO-ansøgning er som at stikke en finger i øjet på Putin.

Jeg mener, at de forskellige russiske talsmænd allerede har sagt, at de vil træffe kompenserende foranstaltninger. De vil sandsynligvis placere nogle våbensystemer tæt på den finske og svenske grænse, eller noget tilsvarende, men det er yderligere en optrapning. Russernes reaktioner bliver mere barske, og de erkender i højere grad, hvordan situationen er. F.eks. erklærede lederen af det russiske sikkerhedsråd, Nikolai Patrushev, i hovedtræk, at grunden til at Rusland var nødt til at gennemføre det, de kalder en særlig militær operation i Ukraine, var, at NATO's fortsatte bevægelser mod øst, mod en omringning af Rusland, bragte den russiske stats eksistens i fare. Det er en formulering, som burde forurolige enhver i Vesten, for det er hvad viceudenrigsminister Alexander Grushko havde sagt i sidste måned, nemlig at det er den tilstand, hvor Rusland har en doktrin, som i henhold til dets egne regler tillader brug af atomvåben.

Nu tror jeg ikke, at Rusland vil bruge atomvåben, men det ligner den ene provokation efter den anden, og vi bør ikke blive overraskede, hvis det går helt galt på et tidspunkt meget snart, hvis vi ikke formår at mobilisere en modstand overfor dette. Men russerne har gjort det meget klart, at målet er at udrydde det russiske system, at foretage et fuldstændigt regimeskifte, at indføre et regime, som grundlæggende er kontrolleret af Vesten, og dette er naturligvis ikke acceptabelt for den russiske ledelse. Så dette er en helt forfærdelig provokation, og folk bør virkelig være foruroligede, for dette er vejen til katastrofe...

Se resten af interviewet på videoen.

General Tricarico: NATO-invitation til Sverige og Finland er "endnu en finger i Putins øje"

Den 17. maj 2022 (EIRNS) – Til det populære morgen-talkshow "Agorà" på det italienske nationale "TV Raitre" den 17. maj, udtalte den tidligere stabschef for det italienske luftvåben, Leonardo Tricarico, at NATO's invitation til Sverige og Finland "er endnu en finger stukket i Putins øje". Tricarico bifaldt, da en anden vært påpegede, at "vi leger med ilden", og forklarede at medlemskab af de to lande, ikke opfylder et grundlæggende krav.

"NATO-traktaterne foreskriver, at ethvert land kan blive medlem af NATO, hvis det bidrager til sikkerheden i det nordatlantiske område. Jeg mener ikke, at Sveriges og Finlands medlemskab bidrager til sikkerheden. Rusland udgør i sin nuværende svækkede tilstand ikke en trussel for disse lande. Det største offer [for et NATO-medlemskab] er forhandlingerne."

Ifølge Tricarico er det i øjeblikket vanskeligt at opnå en egentlig fred, men en våbenhvile er realistisk. En våbenhvile vil gøre det muligt at indlede forhandlinger og eventuelt opnå en fælles aftale om beskyttelse af russiske etniske grupper.

Adspurgt om en vurdering af situationen på slagmarken oplyste Tricarico, at der er tale om et dødvande. Det er som to bokkere efter den første runde. Adspurgt om truslen om en atomkrig sagde han, at "den har været der bag kulisserne siden det indledende tidspunkt", men truslen om en cyberkrig er mere ødelæggende end en atomkrig, forklarede han, fordi et alvorligt cyberangreb kan få hele et lands infrastruktur til

at bryde sammen. Han nævnte dette som svar på mindre cyberangreb mod italienske regeringsinstitutioner, som tilsyneladende er blevet udført af en "russisk" gruppe ved navn Killnet i den seneste periode.

General Leonardo Tricarico, tidligere stabschef for det italienske luftvåben, opponerer dagligt mod den optrapning i Ukraine, der drives af EU, NATO, USA og Storbritannien. I et nyligt interview med fanpage.it erklærede han:

"Politikerne har mistet forstanden; den eneste, der opfordrer til fred, er paven, og EU bør droppe det strategiske kompas og den vanvittige idé om at vinde krigen i Ukraine.

"Forhandlingernes sammenbrud efter den såkaldte Bucha-massakre viser, at mange mennesker har mistet deres dømmekraft, og nogle af dem har mistet forstanden... Jeg henviser til de aktører, der kunne og burde være de første til at fremme seriøse og strukturerede fredsforhandlinger, især USA, NATO, Polen og de baltiske lande. De burde forsøge at henvende sig til Zelensky, gøre ham mere modtagelig og smidig, men i stedet opildner, tilskynder og bevæbner de ham."

Tricarico fortsatte:

"Det er rimeligt at hjælpe de svageste i den ukrainske konflikt ... men det bør ikke være et alternativ til at indlede fredsforhandlinger. Man tror ofte, at de to ting er modsatrettede, skønt de i stedet er absolut forenelige: Zelensky skal have mulighed for at forhandle fra en værdig position. Problemet er, at USA og NATO bevæbner Ukraine for at gå til grunde i krigen, og ikke for at stå stærkere i en forhandling med Moskva."

NBC forbereder amerikanerne på direkte krig mellem USA og Kina

Den 16. maj 2022 (EIRNS)–NBC's "Meet the Press" har netop offentliggjort et skræmmende indslag med et krigsspil udført af "Center for a New American Security" (CNAS), der simulerede en direkte amerikansk varm krig imod Kina. "Året er 2027", indledes showets teaser. "Kina er parat til at angribe Taiwan. Hvilken side ville sejre? Ville Kina angribe det amerikanske fastland? Kunne en atomkrig bryde ud?"

CNAS er finansieret af Pentagon og førende militær leverandører som Northrop Grumman, Raytheon og Lockheed Martin samt Taipei Economic and Cultural Representative Office. CNAS' medstifter Michèle Flournoy, der nu er formand for CNAS' bestyrelse, argumenterede i 2020 for, at USA skulle udvikle "kapacitet til, på en troværdig måde, at true med at sænke alle Kinas militære fartøjer, ubåde og handelsskibe i det Sydkinesiske Hav indenfor 72 timer", rapporterer Caitlin Johnstone.

(<https://caitlinjohnstone.substack.com/p/pentagon-funded-think-tank-simulates>)

Direktøren for CNAS, Richard Fontaine, har med begejstring fortalt om, hvordan en langvarig konflikt i Ukraine ville tjene langsigtede interesser over for Kina: "Krigen i Ukraine kan ende med at være dårlig for omdrejningspunktet [mod Asien] på kort sigt, men fordelagtig på lang sigt", sagde han. "Hvis Rusland kommer ud af denne konflikt som en svækket udgave af sig selv, og Tyskland opfylder sine løfter om forsvarsudgifter, kan begge tendenser gøre det muligt for USA

at fokusere mere på Indo-Stillehavsområdet på lang sigt.”

Det krigsspil, som NBC viste, omfatter “Red Team” (Kina), der følger op på taiwanesiske øer og selveste Taipei med angreb på amerikanske styrker i Japan, Guam og de nordlige Mariana Øer. Det amerikanske “Blue Team” forestillede sig, at amerikanske styrker fra Filippinerne skulle indgå i en luftkamp med kinesiske fly fra det kinesiske flyvevåben.

Et medieselskab har indgået et samarbejde med en Pentagon-finansieret tænketank for at normalisere tanken om en direkte militær konflikt mellem USA og Kina.

“Dette er på vej i en meget, meget dårlig retning”, konkluderer Johnstone i sin dækning af tv-programmet. “Forhåbentlig vågner menneskeheden op i tide til at stoppe disse galninge fra at jage os ud over en afgrund, hvorfra der ikke er nogen vej tilbage.”

Anti-NATO-demonstranter mobiliseret for at forhindre større atomkrise i Norden

Stockholm, 15. maj 2022 (EIRNS) – Ulf Sandmark, formand for Schiller Instituttet i Sverige, talte til en demonstration lørdag den 14. maj i Stockholm, arrangeret af den svenske Anti-NATO-Bevægelse og andre venstrefløjsgrupper. Med omkring 500 tilhørere gik Sandmark kraftfuldt i rette med de svenske partiers vanvid om at støtte en hastebehandling af en beslutning i næste uge for at ansøge om medlemskab af NATO: “Ønsker de, at Sverige skal blive trukket ind i en krig med Rusland?” Ligesom Ukraine er gået ind i en total krig med

Rusland på grund af NATO's udvidelsespolitik, ønsker de svenske pro-NATO-partier så yderligere optrapning mod Rusland ved at udvide NATO yderligere", udtalte han.

Han pegede på den næsten ukendte kendsgerning i Sverige, at amerikanske strategiske bombefly af typen B-52 som allerede eskorteres over svensk territorium og er i stand til at transportere 12 Tomahawk-krydsermissiler, der på få minutter kan udrydde 12 russiske byer, først og fremmest Sankt Petersborg. De svenske NATO-partier tillader også NATO at komme tæt på de russiske atomubåde, hvilket truer med at flytte hele den nukleare balance, og desuden at nægte Rusland adgang til Østersøen med et anti-adgangsomsråde-afvisningssystem A2/AD. "Det er en vanvittig nuklear provokation, der kan udløse en ny Cuba-krise", anførte han.

"Optrapningen i vores del af verden må dæmpes med diplomati og en fredsaftale mellem Rusland og Ukraine, efterfulgt af en international konference om en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer."

Hvis NATO-ansøgningen ikke standses af en betydelig opposition internt i det regerende Socialdemokratiske Parti på deres udvidede bestyrelsesmøde søndag den 15. maj, må kampen fortsætte gennem hele valgkampen frem til september. Der kan ske store forskydninger i de svenske vælgergrupper, da der er tre partier imod NATO, og denne modstand vil være sammenfaldende med vreden over leveomkostningerne, som forværres af sanktionerne, advarede Sandmark.

Sverige og Finland kan i sidste ende blive reddet på katastrofens yderste rand, da der nu er røster i NATO-medlemsstaterne, som er imod at tillade et medlemskab af Sverige og Finland og dermed bringe dem ind i en unødvendig nordeuropæisk atomkrise. Men, konkluderede han, "lad os tage vores skæbne i vores egne hænder og gennemtvinge Venstrepartiets opfordring til en folkeafstemning for at afgøre vores egen skæbne".

Der blev uddelt mange foldere til Schiller Institutters kommende danske og svenske webinar den 25. maj.

[Flash: Socialdemokraterne ignorerede denne advarsel i dag og stemte for at støtte medlemskab af NATO, mens Finlands præsident, Sauli Niinistö, gjorde det officielt, at Finland vil ansøge om medlemskab af NATO].

Kina offentliggør "Faktapapir om National Endowment for Democracy, NED"

Den 7. maj 2022 (EIRNS) – I et tiltag, der har til hensigt at slå "mange fluer med ét smæk", har den kinesiske regering udgivet et "Faktapapir om National Endowment for Democracy". "Faktapapiret" beskriver, hvordan CIA's operationer for at underminere udenlandske regeringer under Den kolde Krig blev omdannet til denne offentlige-private mekanisme, der betegnes som en "NGO", med henblik på at blande sig i andre landes interne anliggender og forme disse landes politik, for at bringe dem på linje med USA's geopolitiske mål.

Derefter gennemgås land efter land for at dokumentere NED's operationer, med henblik på at opdage tilfarverevolutioner og vælte folkevalgte regeringer, der ikke var i samklang med USA. Der er bl.a. en gennemgang af NED's operationer i Polen (Solidarnosc), Georgien, Rusland, Ukraine, Hviderusland, Kirgisistan, Serbien og Mongoliet samt lande i Latinamerika,

Bolivia, Nicaragua, Cuba, Venezuela og Afrika, Libyen, Uganda og Sudan, samt Thailand i Sydøstasien.

Faktapapiret gennemgår også de omfattende operationer, som NED har gennemført mod Kina, herunder deres kampagner for Hongkongs uafhængighed, Tibets uafhængighed og "folkemord" og "menneskerettighedskrav" i Xinjiang. Det beskriver også NED's operationer sammen med Taiwan. I stedet for at behandle disse spørgsmål enkeltvis, baggrunden for situationen i Ukraine eller arten af operationerne i Xinjiang og Hongkong, fokuserer "Faktapapiret" snarere på den modus operandi (fremgangsmåde), der er karakteristisk for USA's politik for at forsøge at vælte regeringer, der udgør en trussel mod USA's herredømme.

Offentliggørelsen af faktapapiret kan også være et forebyggende angreb på den "Kina-politiske Evaluering", "China Policy Review", som skulle have været bekendtgjort i denne uge af udenrigsminister Blinken, men som er blevet forsinket, efter at han er blevet smittet med COVID.

Link til rapporten

https://www.fmprc.gov.cn/eng/zxxx_662805/202205/t20220507_10683090.html

---

Storbritannien hylder "Geopolitikens (militariserede) genkomst

Den 28. april 2022 (EIRNS) – Den multinationale militære sammenkomst den 26. april på den amerikanske Ramstein Air Base

i Tyskland og dens opfølgning rækker langt ud over det globale NATO. Det er et direkte Globalt Imperium af de selvudnævnte, "regelbaserede", vordende verdensherrer. Vært var den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin, med det angivelige formål at koordinere militære våben til Ukraine mod Rusland, og deltagerne kom fra de fleste af de 40 inviterede nationer, herunder fra Afrika og Sydvestasien, foruden NATO- og ikke-NATO-medlemmer fra Europa [herunder Danmark – red.] Sådanne møder skal nu afholdes hver måned, og der blev således allerede i marts oprettet et ledelsesorgan i den amerikanske hærs faciliteter i Stuttgart, kaldet ECCU – European Control Center Ukraine.

Ramstein som sådan, der længe har været et center for logistik og drone-opstilling, er nu yderligere udbygget. Det optager et område på 1.400 hektar (næsten 5,5 kvadratkilometer) og tjener som hovedkvarter for de amerikanske luftvåben i Europa, Afrika og NATO's allierede kommando. Der er et medicinsk center med 4.400 sengepladser og et omfattende traume- og kirurgisk personale, som kan anvendes i krigssituationer. I Stuttgart, i hovedkvarteret for den amerikanske europæiske kommando, er ECCU-personalet blevet øget med personale fra 15 nationer.

Tyskland er en besat nation. I dag ratificerede Forbundsdagen den nye beslutning om, at Tyskland nu vil sende tunge våben til Ukraine, en forpligtelse, som den tyske regering havde nægtet at påtage sig. Efter et voldsomt pres på kansler Olaf Sholz gav han dog sit samtykke i denne uge. Canada meddelte også i denne uge, at landet nu vil sende tunge våben til Ukraine.

I USA bebudede præsident Biden i dag en vidtrækkende forpligtelse til at levere våben, og opfordrede til en megapakke på 33 milliarder dollars (over fem måneder) til støtte for Ukraine: 20 milliarder dollars i militær bistand, 8,5 milliarder dollars i økonomisk støtte og 3 milliarder dollars i humanitær bistand.

Den britiske udenrigsminister, Liz Truss, satte ord på hele denne militære fremturen, *The Return of Geopolitics*, titlen på en tale hun holdt den 27. april ved Londons overborgmesters påskebanket. Hun sagde, at der skal være en ny "sikkerhedsarkitektur" til erstatning for FN, og hun leverede en vild svada om bl.a. nødvendigheden af et "frihedens netværk", der involverer AUKUS – Australiens, Storbritanniens og USA's forsvarsblok – Indo-Stillehavets QUAD (USA, Australien, Japan, og Indien,) og et G7 omdannet til et "Økonomisk NATO". Med hensyn til Kina sagde hun, at de der siger, at vi skal affinde os med "Kinas fremgang", tager fejl i alle henseender. Kinas fremgang er ikke uafvendelig!...

Præsident Putin advarede: "Lad mig endnu en gang understrege: Hvis nogen har til hensigt at gribe ind udefra og skabe en strategisk trussel mod Rusland, som er uacceptabel for os, skal de vide, at vores gengældelsesangreb vil være lynhurtige." Han udtrykte sig i en tale i Sankt Petersborg til et lovgivende råd på den nationale parlamentsdag.

Denne uges optrapning af konfrontationen markerer et nyt niveau af risiko. Det gør også Schiller Instituttets betydning for at fremme aktivering af dialog og handling, i retning af en ny arkitektur for fred og udvikling endnu vigtigere.

Der er imidlertid nye fornuftige stemmer, som bryder igennem krigskampagnen,. I Sverige og Finland lyder der modstand mod at tiltræde NATO. I dag sagde lederen af Venstrepartiet i svensk radio "nej" til at tilslutte sig NATO og nævnte truslen om et atomopgør. Hun sagde, at der må være en folkeafstemning. I Italien har præsident Sergio Mattarella opfordret til en ny Helsinki-konference i samme ånd som det oprindelige møde i 1975, hvor man drøftede fælles grundlag for fred og sikkerhed i hele Europa.

Tåbelig orden

Lige så ond som den militære geopolitik er, lige så

forfærdelige er illusionerne om økonomien. Økonomierne i det transatlantiske område er ved at forfalde under en "tåbelig orden". Selv de officielle regeringsstatistikker, der udkommer i dag, rapporterer, at USA's økonomi faldt med 1,4 % i løbet af de 12 uger fra januar-marts, på årsbasis af BNP. Der skete dog en bemærkelsesværdig vækst i den amerikanske import. Se på det fysiske sammenbrud! De amerikanske jernbaner er f.eks. så dårligt fungerende, at de ikke længere kan transportere varer efter planen. Siden 2016 er 45.000 job inden for jernbanesektoren blevet nedlagt, såvel som lokomotiver, rangerbanegårde osv., for midlertidigt at støtte Wall Street-aktionærernes værdier. Som følge heraf vil f.eks. gødning, selv om der er gødning på centrallageret, ikke nå frem til landmændene i tide til den nuværende afgrødesæson.

I Europa er der hysteri med krav om at stoppe importen af brændstof fra Rusland, selv om det vil få den konsekvens, at industrien, landbruget og alle vitale sektorer vil blive lukket ned. EU drøfter nu en sjette runde af sanktioner mod Rusland, da de fem andre ikke har virket, og en olie- og gasembargo er blandt forslagene.

Alt imens har verden desperat brug for foranstaltninger til at engagere al mulig og potentiel produktivitet til nødproduktion, så fødevarekrisen, behovet for sundhedspleje i forbindelse med en pandemi og meget andet kan imødegås.

Vejen ud af dette vanvid er beskrevet i Schiller Instituttets igangværende internationale underskriftsindsamling og i Schiller Instituttets politiske forslag af 28. marts, "LaRouche-planen for en ny international økonomisk arkitektur". Især vil de involverede principper blive diskuteret på en international dialog for unge den 7. maj, i erkendelse af at, som det hedder i invitationen, "verden desperat har brug for en ny generations politiske og moralske lederskab for at udstikke en ny kurs for menneskeheden". Kom i kontakt med os. Bliv i kontakt. Bliv aktiv.

Storbritannien opfordrer Ukraine: Bomb russisk territorium. Rusland truer med “proportionalt” modtræk

Den. 25. april 2022 (EIRNS) – Storbritanniens militærminister, James Heappey, henvendte sig i dag til BBC for at tilbyde, at London ville finde det “acceptabelt”, at britisk leverede våben blev benyttet af Ukraine til at udføre angreb på russisk territorium. “Spørgsmålet er, om det er acceptabelt, at vores våbensystemer anvendes mod legitime russiske militære mål af ukrainerne. For det første er det ukrainerne, der træffer beslutningen om angrebsmålet, ikke folk der fremstiller eller eksporterer udstyret i første omgang. Og for det andet er det helt legitimt at gå efter militære angrebsmål i modstanderens dybde, for at nedbryde deres logistik og forsyningslinjer.”

Mens Heappeys logik formodentlig ville omfatte Ruslands ret til at bombe Ukraines forsyningslinjer i Polen, gik Rusland ikke så langt. Ikke desto mindre blev Heappeys kommentarer ikke overset. Ruslands forsvarsministerium udtalte: “Vi vil gerne understrege, at Londons direkte tilskyndelse af Kiev-regimet til sådanne handlinger, i tilfælde af at de bliver gennemført, vil føre til et øjeblikkeligt og proportionelt svar fra Rusland. Som vi har advaret om, er de russiske væbnede styrker i beredskab døgnet rundt til at iværksætte

langtrækkende præcisionsstyrede gengældelsesangreb, mod de relevante beslutningstagende centre i Kiev". De er endvidere klar over, at vestlige militærrådgivere vides at være til stede på disse steder, og deres tilstedeværelse "vil ikke nødvendigvis være et problem for Ruslands beslutningsgrundlag om gengældelsesaktioner."

Billede: Flag UK armed forces. By Ministry of Defence – This vector image includes elements that have been taken or adapted from this file:, CC BY-SA 3.0, Kilde

---

Blinken, Austin, Nuland i Kyiv, tilstræber uendelig krig, forblødning af Rusland

Den 25. april (EIRNS) – Det første officielle besøg af den amerikanske administration i Kyiv siden Ruslands særlige militære operation den 24. februar, fandt sted den 24. april, hvorefter udenrigsminister Tony Blinken og forsvarsminister Lloyd Austin meddelte, at USA ville tildele yderligere 650 millioner dollars i militær bistand til Ukraine, hvilket bringer den samlede sikkerhedsmæssige bistand op på 3,7 milliarder dollars i løbet af de seneste 60 dage. Minister Austin gjorde det klart, at USA's politiske formål ikke er at opnå en forhandlingsløsning, men at fortsætte krigen for at "svække Rusland" ved at lade dem forbløde gennem en uendelig krigsførelse. Som ledsager af Blinken og Austin på rejsen var den berygtede Victoria Nuland, i øjeblikket Viceudenrigsminister for politiske anliggender, som i 2014 orkestrerede Maidan-statskuppet i Ukraine, der omstyrte den valgte præsident og bragte nynazister ind i magtfulde

positioner i Kiev.

Blinken meddelte endvidere, at USA ville genåbne den amerikanske ambassade i Kiev, og at den nye amerikanske ambassadør skulle være Bridget Brink, en Nuland-protegé, der tjente under Nuland fra 2015-2018 som seniorrådgiver og stedfortrædende viceminister i viceminister Nulands "Bureau of European and Eurasian Affairs". Brink har også haft stillinger ved geopolitiske brændpunkter, herunder Beograd i Serbien i 1997-99 (NATO-fjendtlighederne mod Beograd begyndte i marts 1999) og to perioder i Tbilisi (2005-2008) – præsident Mikheil Saakashvili angreb Sydossetien i 2008 – og igen som vicechef for missionen i 2011-2014.

I Udenrigsministeriets redegørelse blev det forklaret, at den nye amerikanske militære støtte på 650 millioner dollars "vil yde støtte til de kapaciteter, som Ukraine har brug for, efterhånden som Ruslands styrker retter deres fokus på Donbas; denne bistand vil også hjælpe Ukraines væbnede styrker med at omstille sig til mere avancerede våben og luftforsvarssystemer". Forsvarsminister Austin meddelte på en pressekonference i dag, at han og Blinken mødtes med Ukraines præsident Volodymyr Zelenskij og andre højtstående embedsmænd, og at han havde givet dem en orientering om dagsordenen for denne uges rådgivende forsvarsmøde i Tyskland. Det rådgivende møde, som USA har indkaldt til, vil "undersøge den operationelle situation på stedet og gennemgå Ukraines forsvars behov på kort sigt, samtidig med at deltagerne får mulighed for at undersøge, hvordan Ukraines nationale sikkerhedsinteresser på længere sigt kan tilgodeses bedst muligt".

Austin tilføjede: Ukraine kan vinde krigen mod Rusland, "hvis de har det fornødne udstyr og den nødvendige støtte", og lovede at USA vil "gøre alt hvad vi kan" for at hjælpe. "Vi ønsker at se Rusland svækket i en sådan grad, at det ikke kan udføre den form for handlinger, som det har gjort ved at invadere Ukraine." ...

Helga Zepp-LaRouches kommentar: Helga Zepp-LaRouche erklærede: "USA, Storbritannien og NATO ønsker ikke fred. Der er ingen intentioner fra deres side om at forhandle og afslutte krigen, men derimod at satse på en militær løsning. Dette skaber en akut fare for at udløse Tredje Verdenskrig."

"Den bedste måde at få indblik i tankegangen hos de mennesker, der driver denne politik," erklærede hun, "afspejles af det faktum, at USA har aflyst Spirit of Elbe-mindehøjtideligheden i år. [Den 25. april 1945 forenede de sovjetiske og amerikanske hære deres styrker ved Elben, hvilket markerede succesen for de allieredes indsats for at besejre fascismen. I april 1955 blev mindesmærket for Ånden fra Elben afsløret på Arlington National Cemetery nær Washington, D.C., og hvert år siden da er begivenheden blevet fejret, som et symbol på samarbejdet mellem de to nationer i bestræbelserne på at opnå sejr i en retfærdig sag.]

Zepp-LaRouche opfordrede især amerikanerne til hurtigt at ændre Washingtons politiske retning. "Vi bør alle være opmærksomme på, at menneskehedens skæbne lige nu faktisk hænger i en tynd tråd." Derfor, tilføjede hun, "kan alt, der ikke tager hensyn til menneskehedens overlevelse som helhed, ikke være det rigtige. Der findes ikke noget som 'amerikanske interesser kontra russiske og kinesiske og andre interesser'. Der må være amerikanere, som forstår, at vi må finde et højere niveau, og at det vil være til absolut fordel for USA som sådan at samarbejde om at tage fat på de spørgsmål, som lige nu er menneskehedens brændende eksistentielle spørgsmål."

Helga Zepp-LaRouche redegør i ChinaPlus Radio "World Today" for Tysklands beslutning om at bevæbne Ukraine

Den 27. april 2022 (EIRNS)–CHINA RADIO INTERNATIONAL: Du lytter til World Today... Tyskland har for første gang annonceret planerne om at levere tunge våben til Ukraine. Den tyske forsvarsminister Christine Lambrecht udtaler, at regeringen har godkendt leveringen af Gepard-kampvogne udstyret med luftværnskanoner. Beslutningen kommer samtidig med, at USA's forsvarsminister Lloyd Austin tirsdag afholdt samtaler med snesevis af NATO-medlemslandes partnere om krigen i Ukraine, på en amerikansk luftbase i det vestlige Tyskland.

Vi har nu Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, en tysk baseret tænketank, på linjen. Hallo, god eftermiddag. Mange tak, fordi du er her hos os.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Ja, goddag.

CRI: Den tyske kansler Olaf Scholz har faktisk i ugevis modstået opfordringer til Tyskland om at levere tunge våben til Ukraine. Han har antydnet, at et sådant skridt kunne udløse en direkte militær konfrontation mellem NATO og Rusland. Så med det i baghovedet, hvordan vil du anskue Tysklands seneste beslutning?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg mener, at det er en komplet katastrofe. Denne regering bringer den tyske befolknings liv og sikkerhed i fare. De har aflagt en ed, den tyske kansler og andre, om at de vil beskytte det tyske folks interesser og beskytte dem mod skade, og dette er en fuldstændig overtrædelse af denne ed. Det er ret sigende, at dette skete netop den dag, hvor Austin havde mødet på Ramstein [luftbasen] – det var en fuldstændig

krænkelse af tysk suverænitet. Han holder hof, og denne beslutning fra den tyske regering, vil kun forlænge det ukrainske folks lidelser. De er kanonføde i en stedfortræderkrig mellem NATO, USA og Rusland; og det er klart, at holdningen fra disse menneskers side, er at kæmpe denne kamp til den sidste ukrainer.

Det er en komplet katastrofe, for da udenrigsminister Lavrov sagde, at dette kunne føre til Tredje Verdenskrig og en atomkrig, bliver udtalelsen latterliggjort af de tyske medier i tegneserier, som om det udelukkende er skræmmekampagner. Jeg mener, at vi befinder os i en meget, meget farlig situation.

CRI: Som vi hørte fra Lavrov, den russiske udenrigsminister, bør truslen om atomkrig bestemt ikke undervurderes. Men vi forstår, at Berlin i årtier faktisk har opretholdt en politik om ikke at eksportere våben til bestemte konfliktområder. Så hjælp os med at forstå, hvad er begrundelsen for denne politik? Og hvad er det nu for en krig, der foregår i Ukraine: Mener De, at det er rimeligt at sige, at Tyskland har opgivet denne politik?

ZEPP-LAROUCHE: Denne hændelse gør det meget tydeligt, at Tyskland er et besat land, at det ikke er suverænt, og det, man har set i de sidste dage i medierne og i partierne, er, at man i alle disse institutioner har atlantister, der har agiteret, og sagt: "Åh -Tyskland er ikke en pålidelig allieret". Men i virkeligheden gør denne forsyning af tunge våben, Tyskland til en deltager i krigen og dermed til et mål, hvis denne sag fortsætter med at eskalere.

En del af problemet er også EU, fordi Josep Borrell, som er den såkaldte "udenrigsminister", erklærede, at denne situation vil blive "afgjort på slagmarken". Han har aldrig nævnt ideen om diplomati eller at der skal forhandles. Det er fuldstændig vanvittigt at forsøge at løse konflikter i det 21. århundrede med krig! Det er vanvid! Jeg kan kun sige, at det er fuldstændig forrykt.

CRI: Så kritikere, herunder nogle embedsmænd i Ukraine, har beskyldt Berlin for at trække tiden ud med hensyn til at give Ukraine tunge våben og med hensyn til nogle af de andre mulige foranstaltninger, som f.eks. en mulig embargo mod Ruslands energiimport. Synes du, at den kritik, som jeg nævnte, er retfærdig over for Tyskland?

ZEPP-LAROUCHE: Virkeligheden er, at George Friedman, som er strategisk analytiker i USA, allerede i 2015 i en tale i Chicago sagde, at det tysk-russiske forhold er den eneste trussel mod USA, fordi kombinationen af tysk teknologi og kapital og russiske råstoffer og arbejdskraft ville være den eneste modvægt til USA. Nu er et resultat heraf, at dette forhold mellem Tyskland og Rusland fra nu af, er blevet fuldstændig ødelagt, og dette i lyset af Tysklands historie. Man må ikke glemme, at Rusland mistede 27 millioner mennesker under Anden Verdenskrig.

Ideen om at have en embargo mod russisk olie og gas er endnu mere vanvittig, for der er mange ledere i industrien, som har påpeget, at det ville betyde millioner af arbejdsløse, hele industrisektorer ville bryde sammen; så det er virkelig en aggression mod tyske interesser, hvis sådanne krav stilles.

CRI: Så er Tyskland realistisk set i stand til at opretholde sine leverancer af tunge våben til Ukraine, hvis vi taler om et scenarie, hvor denne konflikt mellem Rusland og Ukraine bliver en langvarig krig?

ZEPP-LAROUCHE: Det er indlysende, at Tyskland har en betydelig våbenindustri, og de ville naturligvis være glade for, ligesom det militærindustrielle kompleks i USA, at levere disse våben. Men virkningerne for resten af økonomien – man har allerede massiv inflation i fødevarerpriserne og energipriserne; hvis dette fortsætter, vil man få socialt kaos. De fattigere dele af befolkningen, kan allerede nu dårligt klare sig til slutningen af måneden. Det er fuldstændig skandaløst, at der bruges milliarder og atter milliarder på våben, når der er en

global hungersnød med 1,7 milliarder mennesker, der står over for at sulte ihjel. Jeg er virkelig oprørt, og jeg håber, at De kan høre det, for det må ikke ske! Det er virkelig noget, der skal ændres.

De mennesker, der er ansvarlige for dette, kan begå selvmord, hvis de ønsker det, men de har ikke ret til fuldstændig at presse Tyskland ud i en katastrofe.

CRI: Tror du i øvrigt, at præsident Putin har ret, når han for nylig på et møde med FN-chef António Guterres sagde, at denne stigende vestlige levering eller vestlige forsyning af tunge våben til slagmarkerne i Ukraine gør Kyiv, og gør Ukraine til en slags upålidelig partner ved forhandlingsbordet? Mener De, at han har ret i det?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at Zelenskij i virkeligheden er en komplet marionet. Han er en skuespiller, og han afspiller manuskriptet, som er skrevet af britiske PR-firmaer, der i bund og grund fortæller ham, hvad han skal gøre, ligesom USA gør. Virkeligheden er, at hvis man ser på udtalelserne fra Biden, Boris Johnson, Stoltenberg, har de ikke en eneste gang nævnt ordet "fredsforhandlinger". De siger udelukkende "flere våben, flere våben". Så jeg tror ikke, at det er Zelenskij, det er USA, NATO og briterne.

CRI: Jeg tror, at de fra Washingtons synspunkt kunne argumentere: "OK, vi sender vores diplomater tilbage til Kyiv, vi har udnævnt en ny ambassadør som USA's ambassadør i Kyiv": Det er et signal om, at amerikanerne er opmærksomme og tillægger diplomatiet større betydning.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg ville ønske, at dine ord passede, for jeg tror, at enhver fornuftig person i verden må være enig i, at vi er nødt til at få en afslutning på denne krig umiddelbart. Det ukrainske folk bliver slagtet, og jeg finder, at præsident Xi Jinping på Boao Forum fremsatte et meget vigtigt forslag om et globalt sikkerhedsinitiativ, som vi i stedet bør drøfte.

Jeg tror, at verdens problemer er så store, at der er behov for en sådan global tilgang, og i den forbindelse kan situationen i Ukraine også afklares. For den er meget mere kompliceret. Det har ganske lidt med Ukraine at gøre. Ukrainerne er kanonføde i en geostrategisk konfrontation fra USA mod Rusland – og Kina i øvrigt.

CRI: Så vi forstår, at Rusland har suspenderet, eller er ved at suspendere leverancerne af naturgas til Polen og Bulgarien, efter at disse to lande har nægtet at betale for energileverancerne i russiske rubler. Forventer du, at Moskva vil foretage denne form for foranstaltninger mod flere EU-lande?

ZEPP-LAROUCHE: Vi skal huske, at den russiske handling er en reaktion på, at Vesten har konfiskeret russiske aktiver for 300 milliarder dollars, efter at de har frataget det afghanske folk 9 milliarder dollars. Så dollarsystemet anses ikke længere for at være sikkert, og derfor er Rusland og mange andre asiatiske lande, ved at foretage en omstilling og forsøge at skabe et alternativt finansielt system, baseret på guld og andre råvarer. I øjeblikket er der massive aftaler mellem Rusland og Indien, Rusland og Kina og mange andre lande. Jeg tror, at hvis det skulle komme til en sådan embargo, eller en afbrydelse af olie og gas fra Ruslands side eller omvendt, mener jeg, at Rusland på sin vis, ville klare sig bedre end Tyskland! Tyskland og Europa ville havne i en reel økonomisk krise. Så de mennesker, der presser Tyskland og andre i denne retning, handler faktisk ikke i Tysklands eller de europæiske landes interesse.

CRI: Mange tak for Deres analyse. Det var Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, en tysk baseret tænketank.

<https://podcasts.google.com/feed/aHR0cHM6Ly9hZXpmbS5tZWxkaW5nY2xvdWQuY29tL3Jzcy9wcm9ncmFtLzQ2/episode/MV8yNzAyMzAw?ep=14>

Anerkend de røde linjer, og indfør et nyt paradigme for verden

Ikke korrekturlæst

Den 18. april (EIRNS)-Det er slemt nok, at Vesten ignorerede Ruslands røde linje mod NATO's udvidelse til dets grænser; men nærmest ingen i den officielle ledelse er tilstrækkelig ærlig og moralsk ansvarlig til at anerkende denne fejltagelse og påbegynde en ansvarlig adfærd. Nu er der flere røde linjer, der bliver overskredet. I denne farlige og grusomme situation, tæller de enkelte personer, der har karakter til at erkende de røde linjer, se det store billede og kæmpe for et nyt paradigme, uvurderligt meget i historien.

En af Ruslands nuværende røde linjer er, at der ikke må indsættes NATO- eller amerikanske styrker i Ukraine. Den 15. december 2021, fremsendte Rusland dette sikkerhedsforbehold skriftligt til Washington, Bruxelles og alle NATO-hovedstæder, men det blev fuldstændig ignoreret. Nu har flere kilder, herunder den fremtrædende Le Figaro-medarbejder Georges Malbrunot, rapporteret, at amerikanske Delta Force og britiske SAS har styrker i Ukraine, på trods af at Washington har afvist at have "no boots on the ground" dér.

I Washington opfordrer senator Chris Coons (D), nu indtrængende til at indsætte amerikanske tropper i Ukraine. Coons er en af Bidens kumpaner og sidder nu på det embede, som Biden tidligere havde i Delaware.

Biden, NATO's chef Jens Stoltenberg og den britiske premierminister Boris Johnson agerer alle for at forpurre enhver forhandling om en løsning mellem Ukraine og Rusland. EU-Kommissionens næstformand og udenrigspolitiske chef Josep Borrell har udtrykkeligt sagt, at der skal findes en "militær løsning". Han tweetede den 9. april efter et besøg hos præsident Zelenskij i Ukraine: "Denne krig vil blive afgjort på slagmarken."...

Rapporter sent i dag tyder på, at russiske styrker nu rykker kraftigt frem [i Mariupol] og andre steder i Donbas. Det Hvide Hus har meddelt, at præsident Biden vil afholde en telekonference om sagen den 19. april med europæiske ledere.

I dag opfordrede Schiller Instituttets formand Helga Zepp-LaRouche, der gennemgik disse faktorer, til, at flere fornuftige stemmer fra alle lande og kredse, træder frem for at sikre lederskab over for dette vanvid og i stedet mobiliserer for handlinger i overensstemmelse med et nyt paradigme for internationale relationer.

Som bekendt har millioner af mennesker i Vesten på grund af mediernes black-out, ingen anelse om, at der er en forhistorie med NATO's bevægelse østpå til Ruslands grænser, som går forud for det, som de får at vide er et "uprovokeret" russisk angreb på Ukraine den 24. februar. Men stanken fra løgnene i Washington, London og Bruxelles er så slem, at folk hurtigt kan blive klogere.

En anden rød linje, der bliver overskredet, er at Taiwan er en del af et-Kina, hvilket det globale NATO benægter, mens Washington hykler omkring det. I sidste uge anførte senator Lindsey Graham (R-SC) og Bob Menendez (D-NJ) en delegation af en række andre kongresmedlemmer om bord på et fly fra det amerikanske luftvåben til Japan, Australien og Taiwan. Graham mødtes med Taiwans præsident Tsai Ing-wen. Menendez og Graham anbefalede en AUKUS-militær opbygning af militæret (Australien, Storbritannien, USA) i Indo-Stillehavsområdet med

henblik på at slå tilbage mod Kina. "Dette er en chance for demokratier til at stå op mod bøller, og du vil se en modreaktion imod bøllerne overalt i verden", erklærede Graham rasende.

I mellemtiden agerer Kina og Rusland i deres nationale økonomiske og strategiske interesser i fællesskab og i dybden. I dag mødtes præsident Vladimir Putin med sine øverste økonomiske ledere for at drøfte den russiske økonomi på en tv-transmitteret videokonference. Han sagde, at den "økonomiske blitzkrieg" med sanktioner mod landet har den alvorligste effekt på dens ophavsmænd i Vesten. I mellemtiden er Rusland fortsat med at sende hvede til udvalgte lande, herunder Tyrkiet, Egypten, Iran, Algeriet, Sudan og Kina. Den 17. april meddelte Rusland også, at det vil øge mængden af gødning, som det vil afskibe, med 700.000 tons.

I Kina rapporterede statsrådet her til morgen om de økonomiske fremskridt i første kvartal med en samlet årlig stigning på 6,5 % i fremstillingssektoren og lignende foranstaltninger. I kampen mod COVID-19 er Kina nu ved at innovere foranstaltninger til det, der kaldes "lukket kredsløbsstyring" af produktionen på fabrikkerne. Arbejdstagere i lokalsamfund med aktiv SARS-CoV-2 virus, vil arbejde på fabrikkerne i en 14-dages periode under meget sikre og overvågede forhold, hvorefter de holder en pause og planlægger test og nye arbejdsstyrker. Idéen er både at redde liv og at sørge for midlerne til at leve på samme tid, uden at der skal foretages nogen kompromiser.

Sammenlign denne situation med det åbenlyse sammenbrud og den manglende mobilisering af produktionen i det transatlantiske område, inden for de mest grundlæggende sektorer som energi, fødevarer og vand. Et eksempel fra den seneste tid gør det tydeligt. Union Pacific Railroad med base i Omaha, Nebraska, et af de vigtigste jernbaneselskaber for landbrugsstaterne fra Iowa til Californien og Texas, har meddelt CF Industries, et stort kvælstofgødningsselskab, at CF Industries er nødt til at

reducere sine gødningstransporter med 20 % på jernbane, fordi Union Pacific ikke kan håndtere dem. Union Pacific forsøger at nedbringe sit eksisterende efterslæb af forsendelser af korn, ethanol og andre råvarer. Den amerikanske jernbanekapacitet har været underudviklet i årtier som følge af deregulering, privatisering og fusioner. Dette betyder en katastrofe for afgrøder og landmænd, hvilket CFI's præsident udtalte i en erklæring i sidste uge.

Kombineres forstyrrelsen med de massive konsekvenser af den vestlige tørke i Nordamerika, der påvirker Californien, gennem High Plains og ned til Mexico, er betingelserne for en fødevarekrise for amerikanerne " på hjemmefronten" nært forestående. Der har været voldsomme brande i hvedeområderne i Kansas og Texas, fordi det er så tørt. Årsagen er ikke klimaændringer: Det er årtiers manglende opbygning af vandinfrastruktur. Dette kan ikke bebrejdes Putin.

Således er de umiddelbare farer for atomkrig, langvarige geopolitiske stridigheder og økonomisk sammenbrud alle aspekter af opløsningen af et Wall Street/London-politisk system, hvis etablerede ledere kun repræsenterer deres eget værdiløse ego, og ingen andre. Situationen kræver, at ledere for det fælles bedste aktiveres, at der føres forhandlinger om den snarest mulige løsning i Ukraine og at der træffes samordnede foranstaltninger mod hungersnød, for at opfylde verdens sundhedsbehov og for at sikre fremtiden.

Panel 2: Sikkerhed: Tale af Jacques Cheminade, formand

for Solidarité et Progres i Frankrig ved Schiller Instituttets videokonferenece: “Den Westfalske Fred: At undgå Thukydid-fælden”

I dette panel vil talerne diskutere, hvordan vi kan organisere en verden, hvor alle folkeslag og alle suveræne nationer kan leve og udvikle sig i et fredeligt og gensidigt fordelagtigt samarbejde. Vores indledende taler vil være Jacques Cheminade. Jacques er formand for Solidarité et Progres i Frankrig og tidligere præsidentkandidat i Frankrig. Han vil tale om “Den Westfalske Fred: At undgå Thukydid-fælden”.

Den Westfalske Fred: At undgå Thukydid-fælden

Trediveårskrigen, der begyndte i 1618, kostede mindst fem millioner mennesker livet. Det var en sand europæisk apokalypse. I dag sidder vi på en dommedagsmaskine. Vores udfordring er at stoppe den, før den ødelægger menneskeheden enten gennem en global økonomisk ødelæggelse eller en atomkrig.

Den løsning, som Den Westfalske Fred i 1648 gav på tidens grusomheder, bør være en inspiration for os til at skabe en fredsdynamik gennem en ændring af vores måde at tænke og handle på. Fordi den ikke blot afsluttede religionskrige og etablerede en ny form for fredsforhandlinger mellem stater, som man kan læse i alle historiebøger, men mere grundlæggende fordi den omhandlede agapē, det græske ord for forståelse, kreativ, tilgivende god vilje mod alle mennesker, i verdslig forstand.

I sit essay fra 2004, "Dialog mellem de eurasiske civilisationer: Jordens næste 50 år", fortæller Lyndon LaRouche os: Det implicitte grundlag for viden om kompetencen i vores valg ligger ikke i erfaringerne fra fortiden, men i kompetencen i vores erfaringer med fremtiden.

Ånden i Den Westfalske Fred er netop derfor en reference for os: den vedrører et menneskehedsbegreb, som endnu ikke eksisterede på det tidspunkt, men som ikke desto mindre var absolut nødvendigt at udtænke for at sætte en stopper for den gensidige ødelæggelse, der dengang fandt sted i et system med lose-lose-systemet. Det er vores udfordring i dag igen at se med fremtidens øjne.

For at give en fornemmelse af krigens grusomheder viser jeg her "Hængningen", fra en serie på 18 stik af Jacques Callot, der går tilbage til 1633, kaldet "Krigens elendigheder og ulykker", hvor han skildrer, hvordan krigens vold og moralske nedbrydning berører både civile og soldater. Plyndringen af byen Magdeburg er et forfærdeligt eksempel på sådanne grusomheder: Efter at soldaterne havde indtaget den belejrede by på én dag, var kun 200 af de 1.900 bygninger ubeskadiget, og omkring firefemtedele af byens 25.000 indbyggere var døde.

Det tog derefter mere end fire års forhandlinger, mellem 1643 og 1648, at nå frem til en aftale gennem forskellige traktater, primært i Münster og Osnabrück.

De tre westfalske principper

Fred kræver, at der skabes internationale principper og love mellem nationalstaterne; den kan aldrig være en ren diplomatisk orden inden for et eksisterende system.

Hvordan var det så muligt? Fordi den skabte en højere orden i forholdet mellem nationer og mennesker! Det er i bund og grund igen grunden til, at det skal være vores reference i dag. På den anden side holdt en ond krigsforkæmper og Global Britain-narkoman som Tony Blair en tale i Chicago i april 1999, hvor

han afviste Vestfalen og fastholdt sin opfattelse af en morderisk liberal interventionisme mod nationalstaterne.

Lad os så se nøje på de tre westfalske hovedprincipper, og hvordan de fører til et win-win-system med gensidig udvikling, som dengang blev kaldt kameralisme, merkantilisme eller filadelphisme.

Artikel 1 angiver kernen i den westfalske filosofi: At der skal være en kristen og universel fred ... at hver part skal bestræbe sig på at skaffe den anden... den anden part fordel, ære og ære.

Det er helt i modstrid med det geopolitiske princip, ifølge hvilket hver spiller forsøger at drage fordel af alle gevinster på bekostning af de andre.

Artikel 2 skitserer:

Der skal både på den ene og på den anden side være en evig glemsel, amnesti og benådning af alt, hvad der er blevet begået siden begyndelsen af disse stridigheder, uanset hvor og hvordan fjendtlighederne er blevet udøvet, således at ingen af dem under noget som helst påskud skal udøve fjendtlighed, nære fjendskab eller forårsage nogen problemer for hinanden...

Dette er, hvad det betyder at "se med fremtidens øjne" og ikke gennem fortidens uendelige og selvdestruktive klager.

Derefter koncentrerer traktaten sig, før den afklarer territoriale krav, om at tage fat på den økonomiske ruin, som alle var på vej ned i. De insolvente og ulovlige gælds- og finansielle fordringer, der er identificeret som potentielle årsager til den evige krigsdynamik, sorteres og afvikles, hovedsagelig ved gældseftergivelse (artikel 13 og 35-39) eller forhandlet omlægning af gæld (artikel 48). I artikel 37 hedder det bl.a:

Kontrakter, udvekslinger, transaktioner, forpligtelser,

traktater, der er indgået ved tvang eller trusler og ulovligt afpresset af stater eller undersåtter ... skal annulleres og ophæves på en sådan måde, at der ikke længere skal foretages nogen undersøgelse efter dem.

Artikel 40 tilføjer:

... og dog er de pengesummer, som under krigen er blevet udtrukket i god tro og med god vilje som bidrag for at forhindre større ulemper for bidragyderne, ikke omfattet af denne artikel.

Det er ånden i Glass-Steagall-loven mod det, som Roosevelt kaldte pengemagere og bankstere.

Ånden i Agapē

Lad mig kort tilføje noget. Det er den samme ånd, som Martin Luther King legemliggjorde i sin berømte politiske prædiken, der blev holdt i Dexter Avenue Baptist Church i Montgomery, Alabama: "Elsk dine fjender", inspireret af Matthæusevangeliet. Han understregede:

"Langt fra at være et fromt påbud fra en utopisk drømmer, er dette bud en absolut nødvendighed for vores civilisations overlevelse... En anden ting, som et individ må gøre i forsøget på at elske sin fjende, er at opdage det gode element i fjenden; og hver gang du begynder at hade denne person og tænker på at hade denne person, så indse, at der er noget godt der og se på disse gode sider, som vil opveje de dårlige sider..."

Og så: "Der er en anden grund til, at du skal elske dine fjender, og det er fordi had forvrænger den hadendes personlighed."

Det, som Martin her udtrykker i sin dybeste form, er et princip, som deles af de bedste af alle civilisationer i vores menneskehedshistorie, når man er engageret i at forbedre et

menneske ved at ændre hans eller hendes måde at tænke og handle på, og dermed forbedre sig selv.

Det er vores udfordring at organisere den anden i Den Westfalske Freds ånd. Inspireret af Nikolaus af Cusa har I hørt Helga Zepp-LaRouche udfordre os til at nå op på niveauet for modsætningernes sammenfald. At skabe fred er ikke at løse tingene sammen med en ven, men at organisere en fjende på et højere niveau af tænkning og handling end det niveau, hvor konflikten opstod – hvorfra det bliver muligt at være fælles om at gøre det gode sammen.

Det er netop her, at Den Westfalske Fred fører til opblomstring af den menneskelige kreativitet i det fysiske univers. Hvis freden skal opretholdes og udvikles, må den baseres på en stigning i den menneskelige produktivitet i forbindelse med opdagelsen af nye fysiske principper, der anvendes i form af teknologier, som sikrer bedre sociale livsbetingelser for alle. Dette blev opnået i både Tyskland og Frankrig under bidrag fra de kreative hjerner i anden halvdel af det 17. århundrede, især Gottfried Wilhelm Leibniz. I Frankrig, omkring Académie des Sciences, er det kendt under navnet "colbertistisk" merkantilistisk økonomi. I Tyskland skabte den kameralisme: forbedring af den nationale regering samtidig rettet mod at øge udbyttet af landbrug, produktion og socialt ansvar, langsigtet økonomisk vækst til gavn for alle.

Det er vigtigt at understrege her, at Leibniz i sin Novissima Sinica fra 1697 udviklede det koncept, at Vesten og Østen på det eurasiske kontinent skulle udveksle det bedste fra hver af dem, forpligtelsen til videnskab og teknologisk udvikling i Vesten og principperne for en harmonisk social udvikling i Kina. Der fandt ganske vist nogle udvekslinger af stor værdi for begge parter sted, men projektet som en drivkraft i retning af universel enhed blev blokeret.

Er det ikke netop det, der ikke har været muligt dengang, der er vores westfalske udfordring for os alle i dag? Jeg er glad

for, at formålet med vores konference netop er dette: enhed uden ensretning, udveksling af det bedste fra os alle for at sikre freden gennem den fælles udvikling af vores menneskelige potentialer i universet, ud over det, vi kender, og ud over det, vi kender.

Leibniz skrev i sin Codex Juris Gentium:

Et godt menneske er et menneske, der elsker alle, så vidt fornuften tillader det. Velgørenhed er en universel velvilje, og velvilje er vanen til at elske det gode eller til at ville elske det gode. Kærlighed betyder altså at glæde sig over de andres lykke... lykke hos dem, hvis lykke behager os, bliver til vores egen lykke.

Nogle vil kalde det "utopisk". De tager dødeligt fejl. Dødeligt, fordi alternativet er at falde i Thukydid-fælden, den geopolitiske opfattelse, at en aftagende magt nødvendigvis konfronteres med en opstigende magt, og at det betyder krig. Det var det, der ødelagde Sparta og Athen i de peloponnesiske krige. Det, der truer med at ødelægge os nu, ville være langt værre, fordi det denne gang er på hele menneskehedens niveau, udstyret med destruktive finansielle algoritmer og atomvåben. Det er en dødskultur. Vores er en livskultur til gavn for det fælles bedste og fremtidige generationer.

Kun ét ord til sidst. Xi Jinping er en dedikeret læser af Leibniz, og websiderne Ai Sixiang (glad for at tænke) er en platform for kinesisk engagement i fremtiden. Det, som Europa har skabt, herunder USA's forfatning, er den anden grund til, at vi er her.

Lad os så være glade for at være anderledes, men med den samme westfalske drivkraft til enhed for at reparere og genopbygge vores så umiddelbart truede verden.

Panel 1: hovedtale af Dennis Small ved Schiller Instituttets videokonferenece For at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april 2022

Jeg er meget glad for at være her i dag blandt denne fremragende gruppe af internationale takksomme aktører eller aktive tænkere, som er samlet for at udarbejde løsninger på verdens problemer. Problemerne er virkelig store. Jeg kommer til at tænke på, hvad Ramsey Clark engang sagde om det, der gjorde Lyndon LaRouche så farlig for hans fjender i det internationale finansielle etablissement, nemlig at hans organisation var en "frugtbar idémotor".

Og det er igen i dag præcis det, der gør os til en så stor en trussel mod det eksisterende finansielle etablissement med centrum i London og en vigtig gren i Wall Street. Det haster nu med at få gang i disse motorer for at håndtere en krise af en størrelsesorden, som vi ikke har set siden Den sorte Død i det 14. århundrede.

Vi kigger f.eks. i retning af en global hungersnød, hvor det for blot et par måneder siden blev anslået til at 235-250 millioner mennesker ville dø af sult i løbet af dette år, men nu er de bedste vurderinger – og de er desværre præcise – at så mange som 1 milliard mennesker meget vel kan dø af sult i

år.

Det er en ottendedel af den menneskelige befolkning. Situationen i bestemte lande, især i Mellemøsten og Nordafrika, er slem på grund af deres ekstreme afhængighed af import. Ved at afskære den russiske og ukrainske eksport gennem disse supersanktioner der er blevet anvendt – de to lande har tilsammen en tredjedel af al den hvede, der handles på verdensmarkederne – rammes især Afrika og Mellemøsten endnu hårdere.

Energisituationen er endnu værre. Det rammer Europa særlig hårdt. Europa er fuldstændig afhængig af russisk eksport af olie og gas. Tyskland, den mest industrialiserede af Europas nationer, får 24 % af sin samlede energiforsyning fra russisk gas og olie, som det fremgår af grafikken på skærbilledet. Men dette rammer ikke kun Afrika, det rammer ikke alene Tyskland. Disse supersanktioner, der kommer oven på et igangværende sammenbrud af hele det globale finanssystem, berører hele verden.

Det, vi nu har at gøre med, som I kan se ved at kigge på Lyndon LaRouches berømte Triple Curve, tredobbelte kurvefunktion, som giver en idé om forholdet mellem væksten i finansielle spekulative aktiver og det fysiske økonomiske sammenbrud nedenunder. Det ses, at dette problem faktisk begyndte med et kollaps i vækstraterne i den fysiske økonomi tilbage omkring 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført internationalt. Bretton Woods-systemet med faste valutakurser, der blev indført af Franklin Delano Roosevelt, blev skrottet, og det åbnede dørene for en flodbølge af spekulation, som i dag har skabt en boble af derivater, der er på et sted mellem 1,5 og 2 billioner dollars.

Det der er sket, som man kan se på den anden version af denne tredobbelte kurve, er, at oven på dette igangværende sammenbrud har vi haft en nedgang pga. pandemien, som forårsagede frygtelige kriser i hele verden. Oven i det var

der en yderligere forværring af den forsætlige afindustrialisering, der blev indført efter COP26-mødet og miljøpolitikken på internationalt plan generelt.

Og nu er der så en tredje tilbagegang af en dramatisk art med de sanktioner, der er blevet indført internationalt. Så siden 1971, da det flydende valutakurssystem blev indført, var det begyndelsen til enden på det, der i virkeligheden var Glass/Steagall-systemet internationalt, som adskilte produktiv anvendelse af valuta og kredit fra spekulative aktiviteter. På internationalt plan taler vi om et system med faste valutakurser; i USA er det Glass/Steagall-systemet. Det er det samme med hensyn til de økonomiske grundprincipper.

Lad mig gå over til spørgsmålet om, hvordan vi løser dette problem, for jeg mener, at det er det, som vores opmærksomhed og vores diskussion virkelig skal fokuseres på. Vi har sammensat et program til at løse denne krise globalt, til at skabe en ny økonomisk arkitektur med udgangspunkt i LaRouches grundlæggende økonomiske politik, der er centreret omkring hans Fire Love. Se, det man begynder med, og man er altid nødt til at begynde med dette, er den fysiske økonomi. Ikke de finansielle aspekter, men den fysiske økonomi.

Hvis man ser på kombinationen af Rusland, Indien og Kina – hvad Primakov kaldte den strategiske trekant – kan man se, at disse tre nationer i sig selv, som alle bliver angrebet og ødelagt af de spekulative angreb fra London og Washington og de politiske angreb og også de militære angreb, tilsammen udgør 38% af verdens befolkning; de producerer 42% af hveden, 66% af stålet. 45% af de nye atomkraftværker der bygges. Det er ikke sådan, at de kan fungere på en selvstændig måde, men de har et meget godt grundlag for at bryde med det spekulative system og etablere – og dette er det andet punkt i vores forslag – en fælles valuta, der indledes mellem disse nationer, som ville etablere en fast valutakurs indbyrdes og med en absolut barriere mellem dem og det spekulative dollarsystem.

Der har været mange diskussioner i finansielle kredse på internationalt plan om, hvordan man kan gøre dette. Ville den blive bakket op af guld, af råvarer, af hvad? Det vigtigste, der gør en valuta værdifuld, er, at den er bakket op af realkredit, der udstedes i en produktiv retning. Jeg vil gerne citere for jer, hvad Lyndon LaRouche sagde om dette på et seminar den 29. juni 2005 i Berlin. Han sagde:

“Regeringers og ledende institutioners populære opfattelse af penge er vanvittig, når man ser på virkningerne af begrebet, og den måde det anvendes på. Pengenes værdi bør bestemmes ud fra et videnskabeligt princip, ikke et regnskabsprincip. Og det videnskabelige princip er, hvad der er en fysisk forsvarlig bestemmelse af regeringernes vilje og evne til at skabe kredit på lang sigt til udvikling af deres økonomier og deres produktivitet. Viden om regeringens vilje og kompetence til at skabe værdi, til at skabe rigdom og til at have tilstrækkelig velstand til at tilbagebetale den gæld, som man skaber, rettidigt. Dette er et fysisk spørgsmål, ikke et regnskabsrelateret spørgsmål.”

Jeg mener, at dette er afgørende for opgaven med at sammensætte en sådan fælles blok og en valuta, der kan understøtte den med hensyn til dens fysiske økonomiske kapacitet.

For det tredje skal de nationer, der er en del af denne genopretning af de fysiske økonomier ved at bryde med det synkende Titanic, etablere nationale valutaer med faste valutakurser, ikke en flydende valutakurs, som åbner døren for spekulation med dollaren, og forsvare den med valutakontrol. Brug dette til at etablere hamiltonisk kredit udstedt til produktive aktiviteter af præcis den slags, som Lyndon LaRouche netop beskrev. Behovet for en sådan fuldstændig mur mellem den spekulative økonomi og den produktive økonomi er kernen i en ordning af Glass/Steagall-typen.

Med dette på plads som en byggesten eller et udgangspunkt har

vi så kravet om de tre RIC-nationer [Rusland, Indien, Kina], som erindres var starten på BRIC efter RIC, og derefter BRICS [Brasilien, Rusland, Indien, Kina, Sydafrika]. De burde udvides ved at låne kapital til produktive aktiviteter til udvikling af Den tredje Verden, udviklingssektoren. De fleste nationer i udviklingssektoren vil være meget glade for at tilslutte sig en sådan ordning, fordi de bogstaveligt talt bliver dræbt af politikken fra det synkende, selvdestruerende, transatlantiske finanssystem.

Det er ekstremt vigtigt som et femte punkt, at USA og de europæiske nationer kan tilbydes denne type ny mekanisme. Det er det, som Lyndon LaRouche altid havde foreslået; en fire-magts-aftale mellem Rusland, Indien, Kina og USA. I forbindelse med forslag som f.eks. Kinas Bælte- og Vej-Initiativ tilbydes USA og Europa at tilslutte sig disse aktiviteter, som naturligvis vil være til gavn, ikke for Wall Street eller City of London, men for befolkningen og industrien i hele den pågældende region. Det er ikke en så stor ændring for USA. Det betyder udelukkende, at man skal vende tilbage til Alexander Hamiltons principper, som vores amerikanske system for politisk økonomi faktisk blev grundlagt på.

Endelig, og for det sjette, foreslår vi, at denne nye orientering, denne tilgang til øst-vest-samarbejde med henblik på win-win-udvikling anvendes på Ukraine; det måske vanskeligste problem på planeten. Ukraine er blevet ødelagt af 30 års liberal økonomisk politik, ikke kun af krigen. Det har betydet, at landets befolkning er faldet med en tredjedel, at arbejdsstyrken er styrtdykket, at arbejdsstyrken i fremstillingsindustrien er gået ned med 25%.

Og dette i en økonomi, som havde været en af de mest avancerede industrielt udviklede økonomier med højteknologi, rumfart og andre kapaciteter, atomkraft osv. Og naturligvis den berømte sorte muldjord, der sørgede for udvikling af landbruget. Alt dette skal genopbygges, og det må ske i et

fælles samarbejde mellem øst og vest. På denne måde vil Ukraine ikke blive udløseren for en potentiel atomkrig, men en reorganisering omkring det westfalske princip om, at den andens fordel skal være grundlaget for løsningen af hele jordens problemer. Vi må tage udfordringen med Ukraine op, ikke fordi den er let, men fordi den er svær.

Jeg takker Dem.

**Behovet for et nyt paradigme.
Åbningstale af Helga Zepp-
LaRouche, Schiller
Instituttets grundlægger
og international præsident,
ved Schiller Instituttets
videokonfernece
For at etablere en ny
sikkerheds- og
udviklingsarkitektur for alle
nationer den 9. april 2022**

Kære konferencedeltagere fra hele verden! Det der bringer os

sammen her i dag, med deltagere fra over 60 lande fra fire kontinenter, er vores dybeste bekymring over, at selve menneskehedens eksistens er i alvorlig fare. Formålet med vores konference er at gøre de stadig mere omfattende samfundsmæssige kræfter i verden opmærksom på, at der på grund af faren ved den nuværende eskalerende strategiske konfrontation snart kunne opstå en fuld militær konfrontation mellem NATO og Rusland, som kunne føre til en verdenskrig, der efter al sandsynlighed ville betyde menneskehedens udslettelse i en efterfølgende atomvinter. Formålet med vores konference er derfor at demonstrere på den mest kraftfulde måde, at der findes et umiddelbart tilgængeligt alternativ, et nyt paradigme, som kan lægge denne dødelige trussel bag os og indlede en ny æra i menneskehedens historie i overensstemmelse med menneskehedens sande natur som den eneste hidtil kendte art, der er i stand til at ræsonnere.

Denne fare for nævnte store krigsfare begyndte ikke den 24. februar i år. Som min afdøde mand Lyndon LaRouche forudsagde med forudseenhed i august 1971, efter at Nixon havde erstattet Bretton Woods-systemets faste valutakurser med flydende valutakurser, at en fortsættelse af denne pengepolitik – hvis den ikke korrigeres – uundgåeligt ville føre til en ny fascisme og en ny verdenskrig. Og 50 år senere er det præcis, hvor vi befinder os lige nu. Den akutte fare for krig, den større krig, skyldes at det transatlantiske neoliberale finanssystem allerede var på et fremskredent stadium af sammenbrud, med en hyperinflationær eksplosion af et håbløst bankerot system, før krigen i Ukraine begyndte.

For at forstå de virkelige årsager til krisen i Ukraine må man gå tilbage til årsagerne til, at den store historiske chance, der eksisterede efter Sovjetunionens opløsning for at etablere en ægte fredsordning, som vi foreslog med programmet for den eurasiske landbro dengang, blev forpuppet. Et godt udgangspunkt, et vindue til at få et indblik, er et dokument, der oprindeligt blev lækket til New York Times af en

whistleblower i marts 1992, og som blev kendt som Wolfowitz-doktrinen, der blev skrevet i ånden fra det tidligere Project for a New American Century. Dokumentet fastslog, at en del af den amerikanske mission ville være at sikre USA's rolle som den eneste supermagt i den post-sovjetiske verden, der ville have tilstrækkelig militær magt til at afskrække enhver nation eller gruppe af nationer fra at udfordre USA's forrang. Den 8. marts 1992 skrev New York Times: "[D]et er Pentagons hidtil klareste afvisning af kollektiv internationalisme, den strategi, der opstod efter Anden Verdenskrig, da de fem sejrsmagter søgte at danne et FN, der kunne mægle i konflikter og overvåge voldsudbrud."

Wolfowitz-doktrinen var den egentlige årsag til, at det løfte, som udenrigsminister James Baker ved tre forskellige lejligheder i februar 1990 gav Gorbatsjov om, at NATO ikke ville udvide "en tomme mod øst", ikke blev holdt. Wolfowitz-doktrinen, der var baseret på det angloamerikanske særlige forhold, var det grundlæggende aksiom for en hel række politikker der fulgte, begyndende med den såkaldte "chokterapi" til de IMF-støttede liberale reformer i Rusland i 1990'erne, som i lyset af Ruslands rigdom på råstoffer og videnskabelige ekspertise udtrykkeligt havde til formål at eliminere en potentiel fremtidig konkurrent på verdensmarkedet, og som reducerede Ruslands industrielle kapacitet fra 1991-1994 til kun 30 %. Det var grundlaget for de forskellige interventionskrige i Irak, bombningerne mod Jugoslavien, krigene mod Afghanistan, Libyen og Syrien samt de fem NATO-ekspansioner mod øst.

Putins tale på sikkerhedskonferencen i München i 2007 var en dramatisk protest mod indførelsen af den unipolære verden, som i det væsentlige forblev lige så ubesvaret som de forskellige definitioner af "røde linjer" vedrørende Ruslands centrale sikkerhedsinteresser, indtil den seneste til USA og NATO, som Putin fremsatte den 17. december. Konflikten mellem påstanden om at opretholde en i det væsentlige unipolær verden og

fremkomsten af en multipolær verden, som var det naturlige resultat af Kinas økonomiske fremgang, BRI's tiltrækningskraft for over hundrede lande, det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina og senest mange lande, såsom Indien, Pakistan, Brasilien, Sydafrika og andre lande, der nægter at blive inddraget i den geopolitiske konfrontation mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne konflikt er kernen i den nuværende fare.

Det er forfærdeligt, at vi har en krig midt i Europa, men det var krigen i Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien, Yemen osv. også, men de fandtes næsten ikke i nyhederne. Og var der nogen der troede, at det russiske militær kunne have draget andre konklusioner, da de så indførelsen af stadig hårdere sanktioner, gennemførelsen af diverse Rand-tænk tanksscenerier og koret af vestlige politikere om at "knuse" den russiske økonomi, "knuse" Putin, "knuse" det russiske system, den største atommagt på planeten? Og nu, efter at forhandlingerne mellem de russiske og ukrainske delegationer i Tyrkiet havde nået et første håbefuldt skridt, bruges billeder af krigens grusomheder, uden blot et minut af princippet om uskyldsformodning indtil det modsatte er bevist, til at indføre yderligere sanktioner, udvisning af diplomater og en åbenlys trussel om at ruinere Rusland.

Politikken er åbent rettet mod et regimeskifte i et forsøg på at gøre ikke blot Putin, men også hele Rusland til en paria blandt nationerne i en ubestemt fremtid, udelukke landet fra FN's Sikkerhedsråd, ja, endog FN og G20, hvilket vil ødelægge disse institutioner. Det vil medføre en fuldstændig politisk og økonomisk afkobling mellem Vesten og Rusland og Kina. Denne politik har allerede gjort og gør ødelæggende skade på den fysiske økonomi på verdensplan, de såkaldte forsyningskæder, og den bringer antallet af potentielle ofre for en global hungersnød op på 1 milliard mennesker, dvs. en ottendedel af hele menneskeheden! Der er allerede hungerprotester i mange lande i Mellemøsten, Afrika og Latinamerika! I mellemtiden

truer inflationen i priserne på fødevarer, energi og råvarer med at halvere industriproduktionen i mange lande. Der truer massearbejdsløshed og et totalt sammenbrud i kaos.

Et nyt system er allerede ved at opstå, centreret omkring Kina og BRI, Rusland, Indien og andre. Der er mange nye strategiske tilpasninger på vej; SCO, BRICS, OIC, Kina-forbindelserne, de mange forbindelser mellem det globale syd. Men selv opfattelsen af en multipolær verden løser ikke problemet, fordi den stadig indebærer faren for en geopolitisk konfrontation: Vi har brug for en markant og pludselig ændring i den måde, vi organiserer vores anliggender på. Den må starte med en ærlig, entydig erkendelse af, at en fortsættelse af den nuværende politik risikerer en konflikt, hvor der ikke ville være nogen vinder. Derfor er der behov for en ny fredskonference i traditionen fra den Westfalske Fred.

Erkendelsen af at den eneste mulighed, der var tilbage, var at føre fredsforhandlinger, gik op for de stridende parter efter 150 års religionskrig i Europa, hvoraf Tredivårskrigen kun var kulminationen; da de indså, at ingen ville være tilbage i live til at nyde sejren, hvis krigen fortsatte. I dag, hvor mange byer i en atomkrig ville være døde i løbet af få timer, ville resten af menneskeheden lide og sygne hen i en atomforurenede verden, indtil enten alt liv ophører, eller de få ulykkelige overlevende ville overveje, hvorfor menneskeheden ikke var i stand til at forhindre sin egen ødelæggelse.

Derfor må der straks indkaldes til en krisekonference i den Westfalske Freds ånd, hvor "For fredens skyld skal alle forbrydelser begået af den ene eller den anden side tilgives og glemmes", og "For fredens skyld skal al politik tage hensyn til den andens interesser".

Der må være en hensigt om at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresserne for hvert enkelt land på planeten. Der

skal øjeblikkeligt indføres en våbenhvile. Og der skal skabes et nyt kreditsystem til erstatning for det bankerotte finansielle system, som er den egentlige årsag til krigsfaren. Det skal være baseret på principperne i det oprindelige Bretton Woods-system, som det var tiltænkt af FDR, men som på grund af hans tidlige død aldrig blev gennemført.

Disse principper, som Lyndon LaRouche skitserede i et "Udkast til aftalememorandum mellem USA og U.S.S.R.", der blev offentliggjort den 30. marts 1984, efter at Sovjetunionen havde afvist præsident Reagans tilbud om at samarbejde om at gøre atomvåben forældede ved hjælp af teknologiske midler, er stadig absolut gyldige i dag. I dette memorandum hedder det:

"Artikel 1: Generelle betingelser for fred

"Det politiske grundlag for varig fred må være: a) Den ubetingede suverænitet for hver enkelt og alle nationalstater, og b) Samarbejde mellem suveræne nationalstater med henblik på at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene ved teknologiske fremskridt til gensidig fordel for alle og enhver.

"Det mest afgørende træk ved den nuværende gennemførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som "udviklingslande". Medmindre de uretfærdigheder, der hænger tilbage i kølvandet på den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der ikke blive nogen varig fred på denne planet. For så vidt som USA og Sovjetunionen" – i dag Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina – "anerkender, at fremskridt i den produktive arbejdskraft på hele planeten er i deres og begges vitale strategiske interesser, er de to magter i denne grad og på denne måde bundet af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske politik, som er uundværlig for at fremme en varig fred mellem disse to magter."

Forpligtelsen til at engagere sig i et globalt program til udryddelse af fattigdom, som det f.eks. er skitseret i Schiller Instituttets rapport "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge" eller Kinas forslag om et samarbejde mellem Bælte- og Vej-Initiativet, USA's Build Back Better-program og EU's Global Gateway-program, kan blive det egentlige udviklingsmæssige grundlag for en global sikkerhedsarkitektur. Ukraine kan i stedet for at være kanonføde i en geopolitisk konfrontation udgøre en bro mellem Europa og de andre eurasiske nationer.

I lyset af den nuværende og den fremtidige fare for pandemier må der opbygges et moderne sundhedsvæsen i alle lande. I betragtning af den hungersnød, der truer 1 milliard mennesker på livet, og den forventede befolkningstilvækst skal regeringerne træffe hasteforanstaltninger for at fordoble verdens fødevarerproduktion for at sikre en sund kost for alle mennesker.

Folkeretten, som den udviklede sig på baggrund af den Westfalske Fred og blev fastlagt i FN-pagten, skal genindføres uden begrænsninger. De fem principper for fredelig sameksistens skal være retningslinjerne for samarbejdet mellem alle nationer.

Den nuværende eksistentielle krise har vist, at menneskeheden har en fælles fremtid eller ingen, og at vi må sætte den fælles menneskeheds interesse før alle nationale interesser, og at alle nationale interesser fra nu af må være i samhørighed med hele menneskehedens interesse.

Det er et udtryk for vores menneskelige civilisations rigdom, at den har skabt forskellige kulturer. Vi må fremme dialogen mellem de bedste traditioner fra disse kulturer, de smukkeste frembringelser inden for videnskab og kunst, som et bevis på menneskets unikke kreativitet og på den måde skabe en ny renæssance, der vil indlede en ny æra for menneskeheden.

Vi vil erstatte had og fordomme mod andre kulturer, som kun eksisterer, hvis vi ikke kender dem, med en nænsom kærlighed til hele menneskeheden, fordi den er det mest værdifulde gode i det kendte univers.

Sverige og Finland kan snart blive NATO-medlemmer

Den 7. april 2022 (EIRNS) – NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg gentog i går, at hvis Sverige og Finland ansøger om medlemskab af NATO, vil de hurtigt blive budt velkommen. "Hvis de beslutter sig for at ansøge, forventer jeg, at samtlige allierede vil byde dem velkommen," sagde han ifølge Associated Press. "Vi ved, at de nemt kan tilslutte sig denne alliance, hvis de beslutter sig for at ansøge."

Stoltenberg gik så langt som til at antyde, at NATO's artikel 5-garanti i en eller anden form måske endda vil blive udvidet til de to lande, inden deres ansøgninger bliver gjort færdige. "Jeg er sikker på, at vi vil finde måder at imødekomme de bekymringer, de måtte have med hensyn til perioden mellem den potentielle ansøgning og den endelige godkendelse," sagde han, uden at spekulere i hvad disse måder kan være. Det skal bemærkes, at Finland deler en 1.000 km lang grænse med Rusland.

Det finske parlament skal senere på måneden drøfte en hvidbog fra regeringen om sikkerhed, herunder en mulighed for NATO-tiltrædelse. "Om tre eller fire uger har vi et flertal, første gang nogensinde" for at tilslutte os, sagde den finske udenrigsminister Pekka Haavisto. Han sagde, at Finland ved, at

“Rusland er parat til at løbe større risici, som vi kan se i Ukraine, større risici også for landets egen sikkerhed”. Vi kan også se, at Rusland er i stand til at samle mere end 100.000 mand mod blot ét land, selv uden at røre ved dets reserver.” Haavisto tilføjede, at “tærsklen er blevet sænket, i det mindste i debatten” om Ruslands mulige brug af taktiske atomvåben eller kemiske våben.

I Helsinki blev den finske regering enig om en betydelig forøgelse af forsvarsudgifterne med 2,2 mia. euro i løbet af de kommende fem år, hvoraf størstedelen vil gå til oplagring af våben og ammunition samt mere omfattende indkaldelse af reserver. Ukraines præsident Volodymyr Zelenskij skal efter planen tale i det finske parlament fredag den 8. april.

Tre forhenværende græske ambassadører fremsætter fredsforslag for Ukraine

Den 6. april 2022 (Strategice Alert Service, Wiesbaden) Tre højtstående, forhenværende ambassadører fra Den Græske Republik udstedte et fredsforslag den 31. marts, der omhandler den aktuelle ukrainske krise i et forsøg på at afværge “truslen om sult og nuklear udslettelse”.

I deres erklæring hedder det: “Det, der er sket den sidste måned i Ukraine, er utænkeligt for os og for fornuftige mennesker. Vi troede, at den gamle ‘westfalske’ verden, der havde oplevet en ‘ekstremernes tidsalder’, havde lært sin lektie og indset, at vejen til en varig fred og velstand ikke går gennem et ‘sammenstød mellem civilisationer’, men snarere gennem globalisering af værdier, markeder og finanser. Det

moderne statssamfund er endnu ikke nået frem til "historiens ende", men må snarere tage de aktuelle udfordringer op, såsom økonomisk ulighed, etniske og religiøse forskelle i andre verdensdele, klimaændringer og pandemier, i en ånd af venskab og samarbejde...

"Den 24. februar forlod vi utopien om en fredelig normalitet og befandt os i en verden, der 'går i søvne' mod krig. Endnu en gang blev vi vidner til vold, da Rusland angreb Ukraine; ild og stål var igen de vigtigste instrumenter til at løse uoverensstemmelser mellem stater, hvorimod fornuften ville tilvejebringe en retfærdig og varig løsning..."

De hævder, at det ikke er for sent at handle, og opfordrer til forhandlinger på to niveauer. For det første mellem Rusland og Ukraine, som bør omhandle tilbagetrækningen af russiske væbnede styrker fra Ukraine samt territoriale tvister og afklaringen af de mange bilaterale spørgsmål. De foreslår også, at en våbenhvile garanteres af militære observatører fra OSCE-medlemsstater, som ikke er medlem af NATO.

Et yderligere skridt ville være forhandlinger mellem NATO og Rusland med henblik på at etablere samarbejde og fælles sikkerhed. Blandt de foreslåede foranstaltninger er at genoprette NATO-Rusland-Rådet, forbyde brugen af atomvåben, begrænse brugen af landbaserede mellem- og langtrækkende missiler, acceptere, at NATO ikke udvides, og ophævelse af samtlige sanktioner, når der er indgået en aftale mellem Rusland og Ukraine. De opfordrer også til en yderligere tilnærmelse mellem Ukraine og EU.

Underskriverne er ambassadør ad honorem Leonidas Chrysanthopoulos, tidligere ambassadør i Polen, Canada, Armenien og generalsekretær for Organisationen for Økonomisk Samarbejde i Sortehavet før sin pensionering i 2012, som i øjeblikket er medlem af Schiller Institutet, Alexandros K. Katranis, tidligere ambassadør i Kasakhstan og Den Demokratiske Republik Congo, og Nikos D. Kanellos, tidligere

ambassadør i Slovakiet, Aserbajdsjan og Vietnam.

Tidligere amerikansk ambassadør til USSR: Hvad sker der, når man gør en atomvåben-supermagt til en paria?

Den 6. april 2022 (EIRNS)- Mens billederne fra Bucha fejede hen over USA, gik den erfarne tidligere diplomat Jack Matlock i et interview imod CNN-segmentet den 4. april: "Jeg deler mange af disse følelser, men er modstander af tanken om, at vi kan gøre en stor atomvåbenstat til en paria, at vi ved vores handlinger faktisk ødelægger de elementer i det pågældende samfund, som kunne medføre en positiv ændring i fremtiden. Jeg mener ikke, at det er klogt." Matlock samarbejdede med regeringen i Moskva som USA's ambassadør i Sovjetunionen fra 1987-1991, ud over tidligere stillinger på ambassaden i Moskva i 1974-78.

... Man kan føle afsky over eksempler på "krigens rædsler", men spørgsmålet er, hvordan man kan gøre en ende på sådanne rædsler, argumenterede han. Over for en atommagt skal der ske en deeskalering gennem faktiske forhandlinger. Enhver anden fremgangsmåde fører til uovervejede rædsler. "At tro, at verden ville drage fordel af at gøre Rusland, en atommagt

svarende til USA, til en paria, tror jeg ikke rigtig repræsenterer vores interesser i fremtiden. Jeg frygter en verden af den karakter.”

Matlock foreslog: “Vi ved ikke med sikkerhed præcis, hvad der skete i forbindelse med disse øjensynlige grusomheder. Og vi ved bestemt ikke, at de blev beordret fra Moskva.” Han mindede derefter CNN’s seere om, at NATO’s udvidelse i Europa og den gradvise stigning i spændingerne mellem de vestlige magter og Moskva var frugten af USA’s udenrigspolitik og en fejltagelse, der kunne undgås.

<https://transcripts.cnn.com/show/cnr/date/2022-04-04/segment/>

Zepp-LaRouche: “Ukraine en bro – frem for et redskab

Den 1. april – Der er et nyt system på vej frem i hele verden. Det er faktisk ikke en reaktion på “Ukraine/Rusland-konflikten eller andre” aktuelle begivenheder.” Det vil, hvis det lykkes, hverken have karakter af “multipolaritet” eller “unipolaritet”.

Denne forhåbningsfulde udsigt til et nyt system er en reaktion på det, som Lyndon LaRouche ofte, i midten af 1990’erne, betegnede som “afslutningen på en 650-årig historisk cyklus”. Dette var en 100-årig overgang, der begyndte med, at Englands Edward III i 1343 afviste sin gæld til finanshusene Bardi og Peruzzi (for at redde deres sjæle fra åger og beslægtet skændig praksis), til Europas død og genfødsel efter 100 år med ødelæggende pest i storbyerne, elendighed, overtro og krig, ved hjælp af Firenze-koncilets renæssance i 1439, hvis ekstraordinære og kreative virkning på menneskeheden, bragte

menneskehedens fremskridt videre, med mange tilbageslag, frem til i dag.

Firenze-koncilet og den nye måde at organisere samfundet på, som det var udtryk for, blev i vid udstrækning gennemført takket være kardinal Nikolaj af Cusas arbejde. Cusa var ikke blot grundlæggeren af den moderne europæiske videnskabelige metode; hans metode til at tænke og udøve diplomati, kaldet "Modsætningernes sammenfald", som er beskrevet i hans værk "Om den lærde uvidenhed", er den samme metode, som Helga Zepp-LaRouche anvender i dag til at skabe grupperinger på vegne af definitionen af en virkelig menneskelig fremtid.

Modsætningernes sammentræf er faktisk et højere princip for verdensordenen og er hverken "unipolær" eller "multipolær". Den store opgave, som civilisationen står over for i dag, er at sikre den uomstøttelige ret og udføre en nations pligt til at øge den materielle velstand for hvert enkelt individ og den stadig større menneskelige befolkning ved hjælp af universel tilgang til teknologiske fremskridt og universel uddannelse uden ondskabsfulde, affolkende sanktioner mod de fattige. Det er skillelinjen mellem vores retmæssige fremtid og udslettelse, sandsynligvis termonuklear udslettelse.

Helga Zepp-LaRouches optræden i dag i CGTN's program "Dialog Weekend", på tærsklen til topmødet mellem Kina og EU, definerede i løbet af tre minutter skitsen af en alternativ politisk mulighed og faktisk en afvisning af geopolitikken – en ny global handlingsplan til overvejelse for alle topmødedeltagerne og underforstået, for befolkningerne i deres respektive nationer.

Som svar på det første spørgsmål, der blev stillet hende, erklærede fru Zepp-LaRouche: "EU skrev på forhånd på sin webside ... at de ønskede, at Ukraine-spørgsmålet (skulle være) praktisk talt det eneste spørgsmål (på topmødet), og at de ønsker, at Kina skal mægle og påvirke Rusland. Men jeg mener, at det er meget klart, at Kina ikke ønskede at tage parti. Men

i betragtning af at EU's økonomi er i frit fald, faktisk med akkumuleringen af Covid og nu sanktioneerne, er Europa slet ikke i en stærk position.

“Og jeg tror, Kina har en opfattelse, som jeg mener, egner sig til en mæglerrolle, og det er præsident Xi Jinpings idé om en fælles fremtid for den samlede menneskehed. Jeg mener, at dét er det vigtigste budskab lige nu, da vi befinder os i en situation, der strategisk set er farligere end under Cubakrisen, og derfor er det, vi virkelig har brug for, og jeg tænker, at Kina ville være i en enestående position til at opnå dette, nemlig at foreslå en ny international sikkerhedsarkitektur, som vil tage hensyn til alle verdens landes interesser.

For årsagen til, at vi har Ukraine-krisen, er på grund af NATO's ekspansion mod øst i 30 år, som Vesten ikke engang ønsker at diskutere længere, men spørgsmålet er, hvordan vi kommer ud af det.

“Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur, og jeg har foreslået, at den skal være i traditionen fra den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Og situationen i dag, i lyset af faren for atomkrig, er langt farligere end dengang. Og jeg tænker at europæerne fuldstændig ignorerer den kendsgerning, at der er ved at opstå et nyt system baseret på Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), BRICS, kombinationen Rusland-Indien-Kina.

Indien har nægtet at lade sig trække ind i USA's lejr, men ønsker også at forblive neutralt. Og jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi kan komme ud af dette, er, hvis europæerne, og endelig også USA, vil forstå, at det er i deres egen interesse at samarbejde med Bælte- og Vej-Initiativet om at løse de virkelige problemer, som vedrører hele menneskeheden, nemlig at pandemien ikke er overstået.

“Vi har en fødevarekrise. Jeg mindes, at en kinesisk økonom

for nylig sagde, at som følge af sanktioneerne mod Rusland risikerer en milliard mennesker at dø af sult i år. Hvis Kina ville spille en mæglerrolle og sige, at alle disse problemstillinger skal adresseres samtidig, så kan Ukraine blive en bro i stedet for at være et geopolitisk redskab mellem EU og Rusland, det kunne blive en bro i samarbejdet på det eurasiske kontinent.”

I dialogen med Zepp-LaRouche, deltog professor John Gong fra “University of International Business and Economics”, som er velkendt af medlemmerne af Schiller Instituttet. Han påpegede, efter at have diskuteret, hvad han troede, at EU’s ledere ville ønske at diskutere vedrørende Ukraine, at “vi er nødt til at tale om en principiel neutralitetsholdning. Det betyder, at jeg f.eks. vil foreslå (at Kina) afholder sig fra at sælge våben og fra at bidrage med noget som helst til militæret i kampen mod Ukraine. Det er det første princip. Det andet er, at Kina bør spille en mere proaktiv rolle som mægler i forbindelse med en våbenhvile, som mægler i en politisk løsning i Ukraine. Og for det tredje vil jeg stadig holde fast i opretholdelsen af almindelige handelspositioner. Fordi – dette er meget vigtigt. Historisk set dræber sanktioner på lang sigt faktisk flere mennesker end krig ... i dette tilfælde kan vi se udsigten til, at mennesker vil dø, ikke kun i Ukraine.

Jeg har den hypotese, at hvis det internationale samfund undlader at gribe ind, vil det største antal mennesker i denne krig sandsynligvis være mennesker uden for Ukraine. Med andre ord, hvis vi ser på priserne på korn, priserne på fødevarer, priserne på fødevarer i Mellemøsten, f.eks. i Nordafrika og (andre) afrikanske lande, har disse høje priser som følge af krigen tydeligvis konsekvenser og følgevirkninger for en stor del af udviklingslandene. Så jeg mener, at det er meget vigtigt at opretholde disse normale handelsforbindelser...”

I modsætning til dette perspektiv fra Firenze og dets opfattelse af menneskeheden står “Det nye Venedig” af den

store affolkning, som fejlagtigt kaldes (Great Reset) "Den store Nulstilling". "Økonomiske lejemordere", som f.eks. den stedfortrædende nationale sikkerhedsrådgiver for international økonomi Daleep Singh, som er blevet udsendt for at true Indien. Ifølge Pakistans premierminister Imran Khan er de også på vej efter ham.

Victoria Nuland, Ukraines kagemonster, var også i gang med at lave noget skidt i Sri Lanka, alt sammen inden for de sidste 72 timer. Ifølge premierminister Khan, der står over for en mistillidsafstemning i weekenden, har USA gjort det klart, at han skal forlade sit embede, eller hans nation endnu en gang vil blive udsat for "Bhutto-behandlingen". Dette henviser til den begivenhed i 1976, hvor Henry Kissinger lod den daværende premierminister Zulfikar Ali Bhutto vide, at hvis Pakistan ikke ville opgive deres fuldt udbyggede atomenergiprogram, hvilket Bhutto faktisk nægtede at gøre, ville han som gengældelse "statuere et forfærdeligt eksempel med ham".

Med Bhuttos egne ord, smuglet ud af hans dødscelle: "Dr. Henry Kissinger, USA's udenrigsminister, har et brilliant intellekt. Han sagde til mig, at jeg ikke skulle fornærme USA's efterretninger ved at sige, at Pakistan havde brug for oparbejdningsanlægget til sine energibehov. Som svar sagde jeg til ham, at jeg ikke vil fornærme USA's efterretninger ved at diskutere Pakistans energibehov, men at han på samme måde ikke bør fornærme Pakistans suverænitet og selvrespekt ved at diskutere dette anlæg i det hele taget..." Kissingers trussel blev faktisk ført ud i livet, og Bhutto blev henrettet – men ikke besejret.

Atomprogrammet blev stående. Men i dag, i en mere kompleks verden og over for en muterende global pandemi, der potentielt er lige så dødelig som byldepest, må der dannes en højere enhed mellem Pakistan, Indien, Kina, Rusland og andre nationer, herunder et USA, der er befriet fra City of London, gennem den form for dialog, som Helga Zepp-LaRouche fører på CGTN.

Denne dialog, der er opdelt i tre emner, sikkerhed, økonomi og udvikling, vil blive foretaget på Schiller Instituttets konference om at udarbejde en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer den 9. april i år. Den avancerede praksis for medborgerskab i en verdenskrisetid begynder med deltagelse i og organisering af denne begivenhed, der finder sted om tre dage, og som starter nu.

Schiller Instituttet i Danmark annoncerer sin videokonference den 9. april ved DEO's online Ukraine-debatmøde

KØBENHAVN, 29. marts – I dag afholdt DEO (Demokrati i Europa Oplysningsforbundet), en online briefing "Ukraine og den nye virkelighed i EU". Der var 90 online-deltagere, og mødet vil blive arkiveret.

Under diskussionen stillede et medlem af Schiller Instituttet det sidste spørgsmål, som bl.a. omfattede en annoncering af Schiller Instituttets kommende videokonference.

Spørgsmålet gik på, at der ud over krigen mellem Rusland og Ukraine er fare for optrapning til endog atomkrig. "Der er sket et skred væk fra ingen første brug af atomvåben, og USA og Rusland taler nu om, under hvilke omstændigheder atomvåben kunne anvendes. Vi må lave en plan for, hvordan vi kan undgå fremtidige krige.

Schiller Instituttet har foreslået en international konference for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer med den Westfalske Fred som model. Vi afholder en videokonference om dette den 9. april kl. 15 eller senere. Hvad mener I om dette?"

Chefanalytiker i DEO Rasmus Nørlem Sørensen sagde, at han ville forsøge at svare på, hvordan man kan forhindre en atomkrig i den korte tid, der er tilbage. Han sagde, at siden Trump er nedrustning brudt sammen. Der er stadig NATO-diskussioner om konflikter, hvor atomvåben kan bruges som en sidste udvej. Russerne har nedjusteret, hvornår de er parate til at bruge atomvåben, men har sagt at de kun ville bruge atomvåben, hvis den russiske stat bliver truet. Kina har atomvåben som et valg i deres konfliktspor.

For at undgå atomkrig vil det kræve en ny international ramme, som SI-repræsentanten sagde, med nedrustning og forudsigelighed med hensyn til røde linjer. Et stort problem er, at der ikke er nogen kanaler åbne til Rusland lige nu.

Link til mødet: https://www.youtube.com/watch?v=6gfkhufo_bM

Spørgsmål ved 54:20

Tænk tanken RAND, skitserede USA's krigspolitik mod Rusland i 2019

Den 28. marts (EIRNS) – I 2019 offentliggjorde RAND Corporation en 354 sider lang rapport med titlen "Extending Russia: Competing from Advantageous Ground". Det er et

manuskript til en politik for geopolitisk konfrontation mod Rusland, der har til formål at svække og underminere Rusland som stat.

EIR rapporterede dengang, at resuméet af rapporten fra RAND afslørede det hele: "Som USA's nationale forsvarsstrategi har anerkendt, er USA i øjeblikket låst fast i en stormagts konkurrencesituation med Rusland. Denne rapport har til formål at definere områder, hvor USA kan konkurrere til sin egen fordel. Den undersøger Ruslands sårbarheder og bekymringer; den analyserer potentielle politiske muligheder for at udnytte dem; og vurderer de dermed forbundne fordele, omkostninger og risici, samt sandsynligheden for en vellykket gennemførelse." (https://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/research_reports/R3000/RR3063/RAND_RR3063.pdf)

Mange af de skridt i retning af konfrontation, som foreslås i rapporten, er siden blevet gennemført af USA, som Rick Sterling, en undersøgende journalist fra San Francisco-området, viser i en artikel i Dissident Voice. "I stedet for at 'forsøge at holde sig på forkant' eller forsøge at forbedre USA indenrigspolitisk eller med hensyn til de internationale relationer, er der lagt vægt på bestræbelser og handlinger, for at underminere den udpegede modstander Rusland", skriver Sterling. Rapporten, fortsætter han, "konstaterer, at Rusland har 'dybtliggende' bekymringer for vestlig indblanding og potentielle militære angreb. Disse bekymringer anses for at være en sårbarhed, der kan udnyttes. Der nævnes ikke noget om årsagen til de russiske bekymringer: De er blevet invaderet flere gange og havde 27 millioner døde under Anden Verdenskrig."

Sterling bemærker, at blandt de provokationer, der foreslås i rapporten, er følgende:

- "- Repositionering af bombefly inden for umiddelbar angrebsafstand af vigtige russiske strategiske mål"
- "- Udstationering af yderligere taktiske atomvåben til

lokationer i Europa og Asien”

- “- Forøgelse af USA’s og allierede flådestyrkers stilling og tilstedeværelse i Ruslands operative områder (Sortehavet)”
- “- Afholdelse af NATO-krigsøvelser ved Ruslands grænser”
- “- Ophævelse af INF-traktaten (Intermediate Nuclear Forces).”

“Disse og mange andre provokationer, som Rand foreslår, er faktisk blevet gennemført,” skriver Sterling. “For eksempel gennemførte NATO massive kampøvelser med titlen ‘Defender 2021’ lige op ad Ruslands grænse. NATO er begyndt at ‘patroljere’ i Sortehavet og foretage provokerende indtrængen i Krim-farvande. USA har trukket sig ud af INF-traktaten.”

Hvad RAND-rapporten gør, forklarer han senere, er at vurdere omkostninger og fordele ved forskellige amerikanske handlinger. “Det betragtes som en ‘fordel’, hvis øget amerikansk bistand til Ukraine resulterer i tab af russisk blod og ressourcer. I forbindelse med spekulationer om muligheden for russisk troppetilstedeværelse i Ukraine antyder rapporten, at det kunne blive ‘ganske kontroversielt i hjemlandet, ligesom det var tilfældet, da Sovjet invaderede Afghanistan’.”

Fred, på den anden side, påpeger Sterling, betragtes som “ufordelagtigt”. “En fredsaftale, der garanterede grundlæggende rettigheder for alle ukrainere og statslig neutralitet i rivaliseringen mellem stormagter, ville være fordelagtigt for de fleste ukrainere,” skriver han. “Det er kun det amerikanske udenrigspolitiske establishment, herunder det amerikanske militær- medie- industrielle kompleks, og ukrainske ultranationalister, der ville være ” ugunstigt stillet”.”

(<https://dissidentvoice.org/2022/03/rand-report-prescribed-us-provocations-against-russia-and-predicted-russia-might-retaliate-in-ukraine/>)